

MESAGERUL TIMPULUI DE SFÂRȘIT

Mulțumesc. Domnul să vă binecuvânteze. Puteți să ocupați loc.

Fiul meu a venit astăzi la mine și mi-a spus: „Tată, aș fi vrut să vezi clădirea aceasta înainte de începerea construirii bisericii noastre. Este un loc atât de frumos!” El mi-a mai spus: „Pe predicator nu l-am văzut încă, dar dacă este la fel de primitiv ca soția lui, atunci este cu siguranță un om drăguț.” Noi suntem bucuroși pentru că suntem aici și aștept ca Domnul să-și reverse binecuvântările peste noi și să ne ajute în seara aceasta.

Chiar când am intrat, l-am auzit pe fratele Williams anunțând că adunarea va avea loc la Ramada Inn. Cred că s-a anunțat deja, pentru că anunțul se face de obicei înainte de venirea mea. Desigur, noi așteptăm un timp minunat pe perioada Convenției. Partea mea este strângerea legăturii frățești și a relațiilor cu oamenii și mă rog ca Dumnezeu să ne dăruiască o înviore adevărată, fiindcă apoi vom putea merge direct în marea adunare de la Ramada Inn. Până atunci încercăm să vizităm mai multe comunități și nădăjduim să avem un timp minunat în ceea ce privește legătura frățească.

Fiecare știe că eu nu sunt un predicator deosebit și că mă consider o roată de rezervă. Slujba mea constă în rugăciunea pentru bolnavi. Adunările din fiecare seară au fost arhipline și nu am avut loc suficient, dar vom încerca să primim spații pentru împărțirea numerelor de rugăciune și pentru rugăciunile pentru bolnavi. Noi ținem o singură adunare într-un loc, apoi mergem în altă parte și pretutindeni am încercat să țin o predică scurtă, spre slava și proslăvirea lui Isus Hristos în care credem, pe care îl iubim cu toții și în care avem legătură frățească unii cu alții.

Cred că ați auzit de accidentul care a avut loc acum câteva minute după colț. Nu știu dacă omul a fost omorât, dar noi ne-am oprit și ne-am rugat. Bărbatul acela a fost lovit de o mașină și aruncat în stradă. Poliția era deja acolo dar ambulanța nu sosise încă. Dacă nu a fost omorât, înseamnă că a fost grav rănit fiindcă a fost aruncat afară prin cealaltă ușă. A fost o bubuitură groaznică.

Noi trebuie să-L slujim pe Domnul în fiecare clipă, pentru că nu știm când poate să ni se întâmple ceva. Poate ne gândim că nouă nu ni se poate întâmpla, dar se poate întâmpla. Eu cred ceea ce a spus Isus, și anume că trebuie să fim pregătiți în orice timp, pentru că nu știm clipa sau ceasul în care vom fi chemați. Atunci vom merge într-un loc unde nu mai sunt accidente și greutăți și noi suntem bucuroși pentru că avem o asemenea făgăduință.

Noi tânjim după un asemenea loc, iar ceea ce s-a întâmplat ne arată că există așa ceva. Noi știm

că dacă vedem o umbră sau un negativ, trebuie să existe și ceva real, ceva care formează acea umbră, pentru că umbra este oglindirea a ceva. Astfel, dacă această viață naturală este o umbră, înseamnă că trebuie să existe și o Viață adevărată pe care cea de aici o reflectă. Vedeți cât este de frumos un pom? Dar știți ce este în realitate? Un negativ, un tip, o umbră a Pomului vieții din cer.

La început, când Dumnezeu a venit pe pământ, când El a plutit pe deasupra pământului și a creat, poate că prima dintre viețuitoarele create de El a fost una inferioară, așa cum susțin oamenii de știință. Eu cred într-o evoluție adevărată, dar nu pot crede că totul provine dintr-o singură celulă. Eu cred că Dumnezeu a creat mai întâi formele de viață inferioare, ca de exemplu peștii, etc, dar toate au fost create dintr-o celulă diferită, de fiecare dată a fost o altă creatură creată de El.

El a continuat și a creat specii tot mai evolute, iar în final a dat naștere la ceva care-L reflectă pe Cel ce a creat totul, adică pe Dumnezeu. Acest lucru este dovedit prin faptul că atunci când Dumnezeu S-a arătat în trup, a fost Omul Isus Hristos și nu altceva. Vedeți? El nu a fost un înger, ci un Om. Aceasta ne arată că El a fost reflectat.

Vechea Biblie este plină de lucruri scumpe, iar mie îmi place să le cercetez și să le prezint. Astfel, de multe ori sap foarte adânc, scutur fiecare fir de praf, privesc și văd ce este de fapt în realitate. Oamenii de aici, din Arizona, știu că mărgăritarele cele mai frumoase sunt scoase din praful pământului. În același fel sunt scoase și scumpele mărgăritare ale lui Dumnezeu și noi suntem bucuroși pentru că El ne-a dat prioritatea să intrăm în curățătoria Lui cea mare, pentru a fi înlăturată orice zgură.

Voi, oamenii din Arizona știți cum se proceda cu aurul înainte de a fi inventate cuptoarele. Se spune că era bătut ca să devină curat. Așa au procedat bătrânii indieni. Ei l-au bătut atât de mult, până a fost îndepărtată și ultima impuritate din el și știau că era curat, atunci când cel care îl bătea își vedea fața în el ca în oglindă. El știa că aurul era curat, atunci când își vedea propriul chip în bucata de aur pe care o prelucra.

Voi știți că Dumnezeu procedează la fel cu Biserica Sa. El vrea să scoată toate lucrurile firești din noi, astfel încât să se vadă în fiecare dintre noi oglindirea lui Isus Hristos și să reflectăm Viața Sa. Atunci suntem pregătiți și El Se poate reflecta în noi. Aceasta se întâmplă dacă respingem fiecare păcat care ne înfășoară atât de ușor și alergăm cu răbdare și perseverență pe calea pe care ne-a rânduit-o El, în timp ce privim spre Exemplul nostru, spre Începutul și Sfârșitul credinței noastre, spre Isus Hristos. Eu sunt foarte bucuros pentru aceasta.

Eu Ț-am spus în fiecare seară fratelui Carl Williams: „Frate Carl, oamenii nu vor să mai audă încă

o dată. Eu îi rețin în fiecare seară câte două sau trei ore.” Dar el mi-a răspuns de fiecare dată:

„Bine, bine. Vino numai!”

Eu respect răbdarea voastră și faptul că m-ați chemat din nou.

Nu demult am vorbit cu soția mea, care este în Tucson și am întrebat-o:

„Cum este vremea?”

„Se încălzește,” a răspuns ea, după care m-a întrebat: „La tine totul se desfășoară după program?”

„Da, doar că în fiecare seară se face zece sau unsprezece până terminăm.” Apoi i-am zis: „Dacă voi merge la adunările mai mici din Arizona, mă voi odihni puțin. Voi fi cu frații în adunările de acolo. Eu merg acolo să-ți ascult pe oameni cum cântă cântări de laudă și voi încerca să mă restrâng în vorbire, așa că îmi voi pregăti notițe de cincisprezece sau douăzeci de minute, apoi voi spune „Amin” și vom merge acasă.”

Atunci ea m-a întrebat din nou: „La tine totul se desfășoară după plan?”

„Da, dragă, la mine totul este după plan până la trei ore. Oamenii sunt foarte drăguți și răbdători.”

Acum aș vrea să ne plecăm capetele pentru câteva clipe și să ne apropiem de El. Eu sunt sigur că într-o adunare cu mulți oameni care cred, cum este aceasta, există și mulți bolnavi și nevoiași. Aici văd două persoane întinse pe târgi și știu că ei au o dorință deosebită. Fără îndoială mai sunt și mulți alții care au probleme deosebite. Dacă este așa, ridicați mâinile ca să știm. În timpul rugăciunii, voi merge la cei de pe târgi și mă voi ruga pentru ei, ca să fie siguri că nu i-am uitat. Ei au fost suficient de credincioși pentru a fi aduși aici și aș vrea să vă rugați toți împreună cu mine.

Tată ceresc, noi punem deoparte orice gând și Te rugăm să ne cureți gândirea, fiindcă venim la Tine ca să ne cureți sufletele. Venim la Tine cu sângele Domnului Isus și mărturisim că nu suntem vrednici de toate binecuvântările pe care ni le dăruiești. Dar El a murit ca să primim toate aceste binecuvântări, și este scris că putem veni cu încredere și bucurie înaintea tronului Său. La toate aceste binecuvântări avem intrare prin harul Domnului nostru Isus, Emanuel, care a venit pe acest pământ și a luat locul păcătosului. El S-a făcut asemenea nouă, pentru ca noi să devenim asemenea Lui.

O, Doamne, ce schimb! Noi am avut o viață plină de păcat care ne ducea în iad, dar El a venit, a luat totul asupra Lui și ne-a curățit de păcatele noastre. Mai mult, a pregătit calea pentru a lua orice vină de la noi, și prin rănilor Lui suntem vindecați. Îi suntem atât de mulțumitori pentru că ne-a promis că ne va păzi, dacă Îl slujim.

Tată, în seara aceasta sunt aduse multe cereri înaintea Ta, confirmate prin ridicarea mâinilor, și știi că vei respecta dorințele lor, pentru că Tu știi ce este în inimile celor care au ridicat aceste mâini.

Doamne, Te rog să ne dai Lumină asupra Cuvântului Tău, în timp ce Îl citim și ne adâncim în El, fiindcă vrem să-L privim ca într-o lecție de școală duminicală. Dacă plecăm astăzi de aici, vrem să plecăm cu siguranța că suntem mai aproape de Tine decât atunci când am venit în locul acesta. Ne-am adunat aici pentru că dorim să se nască o trezire mare în țara aceasta. Nu știm când va avea loc, dar așteptăm aceste lucruri. Doamne, noi facem tot ce putem și ce știm, fiindcă dorim să trăim o trezire prin care acești bărbați și femei, băieți și fete, să ajungă la cunoștința salvatoare a lui Isus Hristos. Îți mulțumim pentru comunitatea aceasta, pentru păstor și familia lui, pentru toți diaconii, pentru conducere și pentru toți cei ce sunt reprezentați prin ei; Îți mulțumim pentru cei ce stau cu vrednicie în lucrare și Te rugăm să îngădui ca binecuvântările Tale să se reverse asupra tuturor. Te rog să binecuvântezi tot ceea ce facem și fie ca locul acesta să devină o stație unde să se poată aduna toți din această vale, pentru a găsi odihnă. Îngăduie aceasta, Tată. Ascultă rugăciunile păstorului pentru bolnavi și la fel cele pentru mântuirea sufletelor și tot ce este în legătură cu vestirea Evangheliei. Lasă ca binecuvântările Tale să se odihnească peste el și această comunitate să nu ducă lipsă de nici un dar duhovnicesc, astfel încât să fie un exemplu pentru toată zona. Îngăduie aceasta, Doamne.

Tată, în seara aceasta sunt câțiva oameni pe târgi și nu pot să stea și să se bucure de această adunare. O, Doamne, ai milă de ei! Îmi închipui că aceștia sunt soția mea, fratele meu sau vreunul din cei dragi mie, dar în realitate sunt soția sau fratele cuiva, de aceea mă rog, Tată, ca harul lui Dumnezeu să vină cu toată puterea și să-și ridice în seara aceasta de pe aceste târgi. Fă ca ei să nu mai aibă nevoie de ele la sfârșitul adunării. Îngăduie ca puterea care L-a înviat pe Isus din morți, să mângâie trupurile lor și să le dăruiască sănătate și putere. Îngăduie aceasta, Tată, fiindcă știm că ai făgăduit aceasta și o vei face.

De aceea este scris în Scriptură: *„Acele semne îi vor urma pe cei ce vor crede. Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”*

Tată, în supunere și ascultare față de această poruncă, voi merge acolo să mă rog pentru ei și voi aștepta scrisoarea lor, în care să relateze că s-a întâmplat ceva, pentru că mă duc în Numele

Domnului Isus Hristos.

(Fratele Branham coboară de pe platformă și se roagă pentru toți cei care se află pe târgi în timp ce adunarea cântă de mai multe ori: „Crede numai”).

Doamne, eu cred, o, Doamne, eu cred

Totul este posibil, Doamne, eu cred.

Doamne, eu cred, o, Doamne, eu cred

Totul este posibil, Doamne, eu cred.

Vedeți? Aceste două doamne, una avea o tumoare, iar cealaltă avea cancer.

Aș vrea să vă mărturisesc repede ceva, chiar dacă va trebui să mă restrâng puțin cu predica. Ultimul caz, înainte de a pleca de acasă, a fost ceva deosebit. Este vorba de o doamnă cu numele Dyer, am uitat numele ei actual. Ea este fiica doctorului Dyer din Louisville, Kentucky, care este specialist în tumori și alte boli asemănătoare.

Fiica lui cânta la pian în comunitatea „Open Door” unde era păstor dr. Cobbles. Este o sinagogă evreiască veche și mare. Omul acela făcea parte din comunitatea „Biserica lui Hristos,” trăise pocăința și credea Evanghelia deplină. El era un om drăguț, iar ea a cântat și în adunările pe care le-am ținut în Auditoriul Memorial din Louisville. Tânăra s-a mirat foarte mult de ceea ce s-a întâmplat acolo și a relatat tatălui ei despre tot, dar el a spus:

„Este numai psihologie. Oamenii aceștia sunt după aceea la fel de bolnavi ca înainte.”

La urmă, ea s-a retras de la comunitate și s-a căsătorit cu un tânăr de la seminarul baptist, iar după o vreme s-a îndepărtat și el de la credința lui. Deși a studiat pentru a deveni predicator baptist, el nu a mai vrut să predice și s-au mutat la rudele lui din Rockford, Illinois.

Apoi tânăra Jean s-a îmbolnăvit de o boală femeiască și s-a întors în Louisville ca să fie consultată de tatăl ei, care a constatat că avea un fel de tumoare la organele genitale femeiești. Tatăl ei a îndepărtat tumoarea printr-o operație mai mare, dar curând boala s-a răspândit atât de mult în trupul ei încât au fost necesare raze și alte tratamente.

Totuși, după ce a ieșit din spital și a mers acasă, erau aceleași dureri și probleme ca și înainte.

Cam după un an, ea a fost adusă din nou la o vizită medicală, dar de data aceasta s-a constatat că era nevoie de o operație totală. În timpul operației, tatăl ei și dr. Hulmes, unul din cei mai

renumiți specialiști din Sud, au constatat că acest cancer se răspândise atât de mult încât ajunsese până la intestinul gros. Astfel, au ținut-o o vreme acolo și au încercat tot felul de tratamente, dar curând și-au dat seama că nu erau de nici un folos. Starea ei era atât de gravă încât nu mai suporta nici medicamentele pentru intestine, pentru ca acestea să funcționeze bine. Atunci au încercat să-și facă o spălare a intestinelor, dar ea era atât de slăbită încât apa nici nu a ajuns în intestine.

Apoi s-a întâmplat că bărbatul ei, care era unul dintre criticii mei, a venit și a cerut o carte ca s-o citească. El a stat două zile pe treptele capelei și a așteptat să mă întâlnească, pentru că eram plecat în misiune să predic în diferite adunări. Când m-am întors, el m-a dus să vorbesc cu ea și mi-a spus că ea nu știa că are cancer. El mi-a zis:

„Du-te, vorbește și roagă-te cu ea.”

Când m-a văzut, ea mi-a zis:

„Frate Branham, bărbatul meu va accepta vindecarea divină. Înainte nu l-am putut convinge să citească din cărțile tale, dar acum îmi citește în fiecare zi pagină cu pagină.”

„Te înțeleg, Jean, dar vreau să vorbim cu Domnul, ca să vedem ce va spune El.” Nu mai era nimeni în cameră pentru că sora medicală plecase. Noi am discutat un timp împreună, apoi am avut o vedenie. Ea are cam patruzeci de ani, dar încă nu are fire de păr cărunte, dar în vedenia pe care am avut-o, am văzut că era mult mai în vârstă și cărunță, așa că i-am zis: „Jean, tu ai fost în adunări.”

„Da, frate Branham.”

„Tatăl și soțul tău m-au rugat să nu-ți spun că ai cancer, dar tu știi că nici o vedenie nu a dat greș, de aceea acum îți voi spune ceva ce este „Așa vorbește Domnul.”

Într-un asemenea caz, voi trebuie să fiți siguri că este Domnul și nu o impresie.

Astfel, i-am spus: „Tu vei trăi!”

„Frate Branham, de aceasta m-am temut tot timpul. Eu sunt acasă la tatăl meu, care este medic, și tot timpul m-am temut că am cancer.” Apoi ne-am rugat.

Două zile mai târziu, ea a fost transportată din nou la spital pentru un transplant de intestin. Voi știți desigur ce înseamnă aceasta. Ei aveau de gând să anuleze ieșirea naturală și să creeze una nouă. Acestor bolnavi li se pune o pungă de plastic în care corpul elimină totul și rămân cu ea

până la moarte pentru că acest cancer îi ucide curând. După ce totul a fost pregătit pentru operație, ea a avut un simțământ deosebit, așa că a chemat-o pe sora medicală și a rugat-o s-o ajute să meargă la toaletă, iar când a ajuns acolo a avut un scaun normal. Bărbatul ei abia a putut să creadă și nu a mai fost operată, iar a doua zi după micul dejun, a avut un nou scaun normal.

Medicul ei a telefonat și a spus printre lacrimi și suspine: „Nu pot să înțeleg! Nu am mai găsit nici urmă de cancer. A dispărut total.”

Surorile mele iubite, eu n-am nici un motiv să stau aici ca slujitor al lui Hristos și să vă spun ceva pe dos, pentru că dacă aș face aceasta, în ziua aceea voi fi judecat și aruncat afară ca fățarnic.

Cu Cuvântul lui Dumnezeu deschis înaintea mea mărturisesc că m-am rugat pentru voi la fel de fierbinte cum am făcut-o și pentru Jean. Pentru noi cazul este rezolvat, fiindcă credem că Dumnezeu a ascultat rugăciunea credinței, iar Cuvântul lui Dumnezeu spune că *„Rugăciunea făcută cu credință îl va mântui pe cel bolnav.”*

Același Dumnezeu a vindecat-o pe Jean, fiica doctorului Dyer. Eu nu știu nici măcar care este numele ei după căsătorie, dar pot spune că bărbatul ei a primit din toată inima Evanghelia deplină. Când am predicat ultima dată în capelă, el a stat acolo, a primit totul pentru sine și a luat parte la Cină și la toate celelalte. Un învățat baptist care a venit la Domnul pentru a primi Duhul Sfânt, ceea ce ne arată din nou că Dumnezeu rămâne Dumnezeu.

Medicul, tatăl ei, este un om devotat, dar el nu a văzut niciodată cum se întâmplă astfel de lucruri. Dumnezeu are însă întotdeauna un anumit timp pentru toate lucrurile. Voi amândoi, care stați culcați aici, fiți credincioși! Uneori ni se întâmplă lucruri care ne slujesc spre binele nostru, fiindcă așa cum spune Biblia, *„toate lucrurile lucrează spre binele celor care-L iubesc pe Dumnezeu.”* (Romani 8.28).

Aduceți-vă aminte de încercările lui Iov. Dumnezeu nu l-a pedepsit pe Iov, ci a vrut doar să-l încerce și totul s-a terminat cu bine. Apoi a fost scrisă cartea lui Iov, ca mărturie pentru toate generațiile, fiindcă Dumnezeu face totul spre binele nostru.

Țineți minte că eu m-am rugat din toată inima rugăciunea credinței, iar dacă credeți se va întâmpla. Așteptați rezultatul!

Acum vreau să intrăm direct în mesajul Cuvântului, pentru că mulți din cei prezenți trebuie să stea în picioare. Mesajul din seara aceasta va fi unul scurt.

Gândiți-vă că de data aceasta, la conferința oamenilor de afaceri din Ramada Inn, vor fi vorbitori

minunați, și cred că veți încerca să luați parte la aceste adunări. Într-o seară din timpul banchetului va fi prezent aici și fratele Oral Roberts.

Eu am dreptul de participare la Tucson și voi pleda pentru Tucson. Următoarea luni seara vom avea o adunare și acolo. Dacă veți fi prin împrejurimi, să veniți acolo. Deci, vă așteptăm la Ramada Inn în Tucson. Acum vrem să citim în Biblia noastră din prorocul **Zaharia 14.6-7**, de unde vreau să-și dau un titlu temei mele:

„În ziua aceea, nu va mai fi lumină; stelele strălucitoare se vor ascunde.

Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.”

De aici voi lua titlul predicii mele: **„Mesagerul din timpul serii.”** În tot timpul zilei de har noi am avut mesageri, dar în această zi de care vorbește aici, vedem că vine un mesaj pentru timpul serii. Și noi vrem să vorbim în seara aceasta despre această temă, ca într-o lecție de școală duminicală.

Noi știm cu toții despre ce a vorbit Zaharia aici. El a spus că va veni o zi care este bine cunoscută Domnului, care nu va fi numită nici zi și nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina. O zi care nu poate fi numită nici zi și nici noapte, este o zi înnoată, cețoasă.

Noi știm cu toții că civilizația a pornit din Est și a mers spre Vest, urmând soarele, iar cea mai veche civilizație pe care o avem este în China. Acum am parcurs tot drumul până la Coasta de vest, iar dacă am merge mai departe, am ajunge din nou în est; ceea ce înseamnă că suntem la capătul drumului.

Ca Biserică, noi credem că Evanghelia a ajuns aproape la încheiere; credem că mesagerii Lui s-au luptat secole de-a rândul pentru aceste lucruri mari: Luther pentru neprihănirea prin credință, Wesley pentru sfințire și apoi penticostalii pentru botezul Duhului Sfânt. Noi credem că de aici se naște trupul, pentru că în lucrurile duhovnicești este la fel ca în cele firești.

Ce se întâmplă când se naște un copil? Mai întâi apare apa, apoi sângele și la urmă viața.

În 1Ioan 5.7 scrie: *„Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei una sunt.”* Aceștia trei nu numai că sunt una, dar sunt unici. Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt sunt una, iar voi nu puteți să-L aveți pe Tatăl, fără Fiul; și nu puteți să-L aveți pe Fiul fără Duhul Sfânt. Dar puteți fi neprihăniți, fără să fiți sfințiți și fără să-L fi primit pe Duhul Sfânt în voi. Duhul Sfânt este prezența Lui care locuiește în voi, este puterea lui Hristos în voi, în Duhul. Astfel, putem vedea că firescul preumbrește duhovnicescul. Așa este desăvârșită acum Biserica

în creșterea ei: neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt. Noi am trecut acasă prin cele șapte epoci ale Bisericii, unde le-am prezentat atât de frumos ca un tablou.

A ascultat careva dintre voi înregistrarea pe bandă a mesajului despre cele șapte epoci ale Bisericii? La încheierea adunărilor, am desenat sub inspirația dată de Dumnezeu și cât am putut de bine, cele șapte epoci pe tablă. Tatăl ceresc știe că acesta este adevărul, iar Îngerul Domnului pe care-L vedeți în tablou, a venit în prezența a trei sau patru sute de oameni, în sală, și a desenat aceste epoci pe partea din spate a peretelui. Noi toți am stat acolo și am privit cum a desenat prima epocă, a doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea și a șaptea.

Aici stau oameni care pot să mărturisească aceasta. Dacă este așa, ridicați mâinile, pentru că Biblia spune că *„orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.”* (2Corinteni 13.1).

Toți cei prezenți au strigat și s-au mirat, iar eu le-am spus: „Voi ați vrut să vedeți ceva, iar acum puteți s-o priviți drept în față.” Era ora 11.00, când El a stat acolo la perete și a desenat cele șapte epoci. La început cu multă Lumină, Duh, dar apoi întunericul a luat proporții, iar Duhul S-a retras, lucru care a continuat până în Evul Mediu, după care El S-a întors din nou, așa cum am desenat-o și eu. Noi mai păstrăm încă aceste desene atârinate pe perete și corespund perfect. Eu cred că Duhul Domnului a fost mulțumit de încheierea acestei lucrări și astfel a venit jos și a confirmat că totul este corect.

Noi trăim în epoca Bisericii Laodicea. Este epoca în care ei cred că sunt bogați și nu mai au nevoie de nimic, dar nu știu că sunt nenorociți, săraci, orbi și goi.

Soarele care răsare în est, este același soare care apune în vest. Aici aș vrea să ne oprim puțin ca să punem o bază pentru acest mesaj. Noi știm despre soare și Sistemul solar. Dar Fiul lui Dumnezeu a venit în strălucirea și Lumina lui Dumnezeu, în est. Domnul S-a îndurat de noi de aproape două mii de ani și a spus: *„Va veni un timp în care nu va fi nici zi, nici noapte, o zi înnoirată; dar spre seară va fi lumină.”*

Așa cum știți, la început Duhul Sfânt S-a pogorât peste poporul din Răsărit. Apoi am trecut printr-un timp când se adera pur și simplu la o comunitate, iar acolo primeai anumite lucruri ale credinței și te luptai pentru lucruri minore. Dar spre seară urma să se facă lumină în emisfera vestică, iar noi suntem acum chiar în timpul acela. Civilizația a venit ca un val mare din Răsărit, a luat păcatul cu sine pe drum și a lovit coasta de vest ca un sunet supersonic. Cel mai stricat loc pe care îl știu este coasta de vest, fiindcă acolo se face tot ce vă puteți închipui: păcat, corupție, divorț, căsătorie, etc., Hollywood fiind poarta deschisă direct spre iad. Așa este.

Eu cred în adevărata sfințire biblică, dar nu cred în corupție și în toate murdăriile de la

Hollywood care slujesc poporului ca exemplu. Eu am fost întotdeauna împotriva acestor lucruri și cred că un om care are Duhul Sfânt va depune întotdeauna mărturie că totul este pe dos.

Mai demult, ei mergeau la Paris să ia moda goliciunii pentru femeile noastre, dar astăzi vine Parisul să ia moda de aici, fiindcă Hollywood este în fruntea tuturor. Moda goliciunii pe care o avem astăzi, întrece Franța. Așa este. Hollywood, acest loc gălăgios, imoral și bețiv, îi întrece pe toți. Toată televiziunea noastră emite fără cenzură, așa că bancurile murdare, stricăciunea și corupția au trecut peste tot. Penticostalii mai bătrâni nu le-ar fi permis niciodată copiilor lor să meargă la cinema, așa a fost cu ani în urmă, dar Satan ne-a înșelat și ne-a adus cinematografia direct în casele noastre.

Este groaznic să vezi așa ceva și să recunoști că lumea a ajuns în această pierzare. Lumea a intrat în mlaștina murdăriei care a venit o dată cu civilizația.

Dacă va fi cu voia Domnului, peste câteva zile voi predica despre tema „Numărătoarea inversă.” Eu știu că și voi sunteți cuprinși aici. Noi recunoaștem ceea ce se întâmplă și știm că Dumnezeu a putut să facă tot timpul ceva cu Biserica Sa, iar acum suntem în timpul sfârșitului. Slavă lui Dumnezeu!

Fiecare epocă a primit mesajul și mesagerul ei, pentru că Dumnezeu S-a îngrijit tot timpul de aceasta. În epocile Bisericii am văzut că fiecare mesager a adus ceea ce a fost rânduit pentru epoca lui. O epocă se încheia și cealaltă începea, până când am ajuns la cea de-a șaptea epocă. Vedeți? Așa s-au succedat fiecare stea, fiecare înger al Bisericii, fiecare mesager.

În ultima epocă, conform Apocalipsa 10, a sunat trâmbița și au răsunat șapte glasuri, dar nu s-a permis să se scrie nimic. Totul a fost pecetluit pe dosul cărții fiindcă cele șapte Peciți erau pe dosul cărții. După ce a fost scrisă cartea, aceasta a fost pecetluită pe spate cu cele șapte Peciți. Nimeni nu știa ce înseamnă dar s-a spus că „În zilele când îngerul al șaptelea va trâmbița mesajul lui...” Este vorba de îngerul pământesc.

Îngerul acela venea din cer, dar acesta era pe pământ. Îngerul este un mesager, mesagerul pentru epoca respectivă.

Noi vedem că Îngerul ceresc care avea curcubeul deasupra capului Său, a ridicat mâna și a jurat pe Cel veșnic că nu va mai fi timp, iar când a făcut aceasta, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor. Și El a spus: „Să nu scrii, pecetluiește totul!” Și noi am constatat că aceasta s-a pus pe spatele Cărții.

Când îngerul al șaptelea își va încheia mesajul adus prin prorocie, taina lui Dumnezeu va fi

încheiată. Toți știu că Biblia spune aceasta. Taina lui Dumnezeu... Ce este Dumnezeu? Cine este Dumnezeu? Tot ce este în legătură cu botezul și cu celelalte lucruri, va fi clarificat în ziua aceea.

Fiecare mesager are mesajul său și fiecare mesaj are mesagerul său pentru epoca respectivă. Noi am constatat aceasta în cele șapte epoci ale Bisericii, iar în seara aceasta intrăm în Vechiul Testament și constatăm același lucru. Dumnezeu Și-a trimis întotdeauna mesagerul la sfârșitul epocii respective, nu la începutul ei.

Astfel, când s-a încheiat epoca lui Luther, s-a ridicat Wesley, iar când s-a încheiat epoca sfințirii, a lui Wesley, a început epoca pentecostală. Mesagerul deschide întotdeauna drumul pentru mesajul următor, la sfârșitul vechii epoci. Așa s-a întâmplat de fiecare dată, iar noi știm că acesta este adevărul.

Acest lucru s-a repetat de fiecare dată în Biblie: la sfârșitul vechii epoci începea una nouă, și Dumnezeu Își trimitea mesagerul următor.

Și încă ceva: de fiecare dată când s-a ridicat un mesager, el a venit cu scopul de a readuce Biserica înapoi la Cuvânt și nu a dat niciodată greș.

Să nu uitați că acest Cuvânt este descoperirea deplină a lui Isus Hristos și că nu poate fi adăugat nimic și nici scos. Aceasta este descoperirea deplină a lui Isus Hristos. Prin aceasta, noi putem fi siguri că în cazul în care se ridică printre noi ceva ce este în contradicție cu această descoperire, este fals.

„Înapoi la Cuvânt!” Întotdeauna este o chemare înapoi la Cuvânt.

Conform Scripturii, Dumnezeu folosește în fiecare caz un proroc prin care îi cheamă pe toți ai Săi din toate epocile înapoi și nu Și-a schimbat niciodată felul Său de lucrare. El trimite întotdeauna un proroc. De ce face aceasta acum? Pentru că Biblia spune că Cuvântul lui Dumnezeu vine la proroc, care este un descoperitor al Cuvântului.

Sper că nu ați înțeles greșit, dar vreau să rămân credincios și sincer față de chemarea primită.

Dumnezeu S-a folosit întotdeauna de un proroc, de un bărbat. Dacă luați un grup de oameni, veți avea mai multe păreri și idei. Nici măcar o dată nu găsești doi bărbați care să corespundă pe deplin. Astfel, El nu a trimis niciodată doi proroci în același timp pe pământ, ci întotdeauna îl ia pe unul și apoi îl înlocuiește cu altul, cu un alt mesaj. Deci, El nu are niciodată doi, ci întotdeauna are numai unul singur și Dumnezeu cel veșnic nu-Și schimbă niciodată programul. El trebuie să rămână la ceea ce a început. Acesta este motivul pentru care trebuie să avem încredere în ceea ce spune El, pentru că nu poate să Se schimbe. Astfel, dacă El a salvat un om

pe baza credinței în Dumnezeu, apoi vine altul, trebuie să-l salveze și pe acela în același fel.

La început, Dumnezeu a făcut un loc în care putea să aibă părtășie cu omul pe care îl crease, dar Adam a încercat s-o facă în felul lui. El a făcut șorțuri din frunze de smochin pentru el și soția sa, dar Dumnezeu a refuzat așa ceva pentru că El avea deja un plan și baza pe care urma să Se întâlnească și să aibă părtășie cu omul, iar aceasta era doar sub sângele vărsat. Și El nu a schimbat niciodată aceasta.

Noi putem să dăm mâna ca metodiști și bapțiști, dar dacă este vorba să prezentăm baza pentru metodiști și bapțiști, nu mai avem nimic în comun pentru că unul stă pentru cauza baptistă, iar celălalt stă pentru metodiști și invers. Dar există o bază pe care se pot întâlni toți credincioșii, iar aceea este sub sângele vărsat. Aici ne întâlnim și punem jos toate celelalte lucruri, fiindcă nu putem fi toți în aceeași organizație.

Of, aceste organizații! Vreau să vă spun că Dumnezeu a fost în întreaga lucrare, dar oamenii au provocat deosebiri. Fiecare vede lucrurile altfel, așa că nu corespund nici măcar două gândiri. Așa cum nu corespund două nasuri sau două amprente, ci fiecare este creat altfel, avem tot felul de grupări diferite.

Dar Dumnezeu lucrează în persoane individuale. Astfel, voi nu sunteți salvați pentru că sunteți metodiști sau bapțiști, nici pentru că sunteți penticostali, ci pentru că El S-a îndurat și a lucrat în voi și ați acceptat salvarea Lui. De aceea a putut să Se ocupe Dumnezeu de voi. El nu se ocupă de voi ca și comunitate, ci o face individual.

În Noul Testament, când Dumnezeu a fost pe punctul să-L trimită pe Prorocul și Mesagerul Său, i-a vorbit unui bărbat, iar acest bărbat a adus mesajul. Dar alții au mers cu același mesaj pretutindeni, pentru că trebuie să aibă un caracter general. Dumnezeu a procedat întotdeauna așa și eu Îi sunt mulțumitor pentru că El procedează și în seara aceasta la fel. Noi știm că Cel ce face această lucrare este Duhul Sfânt și nu o grupare deosebită. Nu un grup, ci Duhul Sfânt este Cartierul general al lui Dumnezeu; El este Mesagerul lui Dumnezeu pentru acest ceas.

Ce este un proroc la care vine Cuvântul? Dacă este un proroc adevărat al Cuvântului, Dumnezeu Își confirmă Cuvântul prin el.

În timpul epocilor au existat o mulțime de proroci falși. Dacă ne întoarcem la Vechiul Testament, vedem unde s-au ridicat aceștia și ce au vorbit în Numele Domnului. Dacă ceea ce spuneau nu corespundea, Dumnezeu nu avea nimic de-a face cu ei, pentru că El nu va confirma niciodată altceva decât propriul Său Cuvânt. El nu poate să-Și călăuzească altfel lucrarea Sa.

Amintiți-vă că Dumnezeu confirmă numai propriul Său Cuvânt. Cum puteți recunoaște un proroc adevărat? Numai prin confirmarea Cuvântului. Acesta este criteriul după care trebuie să-l încadrați.

Vă amintiți cum a fost în zilele lui Mica? Acolo s-au ridicat patru sute de proroci evrei care au prorocit înaintea lui Ahab și a lui Iosafat și au spus: „Așa vorbește Domnul: Mergeți și veți izbuti...” Privit din punct de vedere fundamental, ei aveau dreptate, dar după aceea a fost chemat Mica, pe care toți ceilalți îl urau. Vreau să subliniez faptul că cei patru sute de proroci nu erau proroci de-ai lui Baal, ci erau proroci evrei, și ei s-au ridicat și au spus la unison: „Mergeți la luptă pentru Ramot, în Galaad, pentru că Domnul te va binecuvânta, va fi cu tine și veți izbuti.” Bărbații aceștia nu erau fățarnici și erau absolut inspirați.

Dar de ce a prorocit Mica, fiul lui Imla, ceva ce era în contradicție cu prorocia lor? Ca să facă aceasta, el a avut nevoie de curaj și de convingere. Dar cum a știut el că are dreptate? Cum ați fi știut aceasta dacă ați fi stat acolo? Singura modalitate de a afla adevărul este să luați ceea ce a spus omul lui Dumnezeu și să comparați cu Cuvântul. Astfel, Mica stătea exact pe Cuvânt, pentru că marele proroc Ilie, care avusese Cuvântul Domnului, i-a blestemat pe Ahab și pe Izabela. Și dacă el îi blestemase, cum putea să se întoarcă Dumnezeu acum și să binecuvânteze ceea ce blestemase mai înainte? Nu se putea.

Din exemplul acesta, noi vedem că Dumnezeu confirmă întotdeauna Cuvântul Său, Cuvântul prorocului, dacă acel proroc vorbește conform Cuvântului Său. Biblia spune că dacă cineva nu vorbește conform Legii și prorocilor, nu este Lumină în el. Dar un mesager adevărat îi cheamă pe cei aleși afară și corespunde în totul cu Cuvântul, aceasta dovedind că el este corect.

Fiți atenți în timp ce vom lua câteva exemple.

Noe era martorul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului lumii de dinaintea potopului. Vedeți în ce contradicție se afla mesajul lui cu lumea de dinaintea potopului? Toți îl priveau ca nebun, dar el posedea Cuvântul Domnului. Dumnezeu a spus că El nu va lăsa păcatul nepedepsit. Astfel, atunci când oamenii au început să păcătuiască, Dumnezeu a privit în jos, iar Noe a predicat mesajul sfârșitului. Când a fost aceasta? Acest mesager s-a ridicat cu puțin înaintea sfârșitului; Dumnezeu l-a trimis pe acest proroc cu un mesaj pentru timpul sfârșitului. Lumea a râs de el, și-au bătut joc de el și l-au umilit și numai familia lui a fost salvată. Așa este. Nimeni nu l-a crezut, deși el posedea mesajul pentru timpul sfârșitului. Astfel, toți cei care nu au crezut, au fost condamnați; niciunul dintre ei nu a fost salvat. Dar cei care au crezut mesajul lui au fost salvați. Dumnezeu i-a ținut în viață și au fost salvați, în timp ce toți ceilalți au pierit în apă.

Aici este un tablou. Priviți cum Dumnezeu a făcut aceasta de trei ori.

Trei este numărul desăvârșit al lui Dumnezeu. El este desăvârșit în trei: Tată, Fiu și Duh Sfânt; neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt. Trei este desăvârșirea descoperirii Lui. Cinci este numărul harului, șapte este numărul de încheiere, doisprezece este numărul închinării, patruzeci este numărul ispitirii, al prigoanei, cincizeci este numărul anului de îndurare sau al anului jubiliar, cincizecime, Rusalii, „pentecos” înseamnă cincizeci. Moise a fost cercetat țara patruzeci de zile, iar Hristos a fost ispitit patruzeci de zile. Toate acestea sunt tablouri, iar Dumnezeu este desăvârșit în trei.

Există trei distrugereri: una a avut loc când a intrat Noe în corabie, iar a doua s-a întâmplat când a ieșit Lot din Sodoma. Isus S-a referit la ambele când a spus: *„Cum a fost în zilele lui Noe și în zilele lui Lot, aidoma se va întâmpla la venirea Fiului omului.”* Observați! Unul a intrat și unul a ieșit, dar a treia oară va merge în sus. Vedeți? A intra înăuntru, a ieși afară și a merge în sus. Aceasta este rânduiala Domnului. Isus S-a referit la acești doi proroci când a spus: *„Cum a fost în zilele lui Noe... Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot...”* Prorocul din zilele acelea fiind Avraam. *„...aidoma se va întâmpla când va veni Fiul omului.”* El s-a referit la acești doi bărbați.

Moise a fost un alt proroc care s-a ridicat la sfârșitul epocii egiptene. Dumnezeu era pregătit să-Și elibereze poporul, pe Israel, din mâna egiptenilor care îl subjugau foarte tare. Înainte de distrugerea Egiptului și de eliberarea Israelului, Dumnezeu a trimis un proroc cu Cuvântul Său. Observați că prorocul era în concordanță deplină cu ceea ce-i făgăduise Dumnezeu cu peste patru sute de ani în urmă lui Avraam, căruia îi spusese că sămânța lui urma să locuiască într-o țară străină, dar la urmă El îi va scoate de acolo cu mână puternică. Voi știți că atunci când Dumnezeu i s-a arătat lui Moise în acel rug aprins care nu se mistuia, i-a spus: *„Am auzit strigătele poporului Meu, am văzut apăsarea lui și Mi-am adus aminte de făgăduința Mea.”* Vedeți? El S-a gândit la Cuvântul Lui.

Dumnezeu Se gândește întotdeauna la Cuvântul Său; El nu dă niciodată greș și trebuie să procedeze de fiecare dată la fel. Eu vă spun aceste lucruri pentru ca voi, cei care ați fost bolnavi, să fiți mișcați de aceste lucruri și să vă gândiți la ele. Cred că ați observat că am spus: **„Voi, care ați fost bolnavi.”**

Voi toți trebuie să vă gândiți că Dumnezeu nu Se poate schimba pentru că El este Dumnezeul cel neschimbător. Timpul trece, oamenii se schimbă, dar Dumnezeu este fără sfârșit și neschimbător. El trebuie să rămână Același ieri, azi și în veci; El trebuie să rămână așa pentru totdeauna. Astfel, dacă credem că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu putem să ne punem toată încrederea în ceea ce a spus El.

Puteți vedea cum vine mesajul Său, cum Îl trimite? El nu poate să Se schimbe, pentru că a

procedat întotdeauna în felul acesta. El trebuie să rămână pentru totdeauna Același și trebuie să procedeze întotdeauna la fel. Gândiți-vă! Când face El aceasta? Înaintea unei distrugerii, la sfârșitul unei epoci. Astfel, El Își trimite mesajul pentru a chema afară poporul Său. Ei sunt întotdeauna într-un amestec, dar ies afară.

În zilele lui Moise, credincioșii au fost salvați, iar necredincioșii au pierit.

Toți cei care au crezut că mesajul lui Moise venea de la Dumnezeu, nu ar fi crezut dacă mesajul n-ar fi fost confirmat ca și Cuvânt al lui Dumnezeu, care era cu el. Aceasta l-a făcut pe Moise proroc. El s-a ridicat, de exemplu, în picioare și a spus: „Mâine pe vremea aceasta va avea loc cutare și cutare lucru!” iar în ziua următoare totul se întâmpla întocmai. Aceasta era! Fiecare proroc adevărat al lui Dumnezeu, care vorbește în Numele Domnului, va proceda așa. El spunea dinainte ce se va întâmpla: „Voi merge la Faraon, dar el își va împietri inima. Va spune că ne va lăsa să plecăm, dar nu o va face.” Și exact așa s-a întâmplat. Astfel, oamenii au știut că acest bărbat era trimis de Dumnezeu. Ei vedeau că Dumnezeu îl binecuvântează pe Moise și pentru că îl respectau, se întâmplau lucruri mari.

Cei care au râs de Moise, care l-au batjocorit și nu au primit mesajul lui, au pierit împreună cu restul necredincioșilor. Dar credincioșii au fost scoși afară din robie și au intrat în țara făgăduită. Ei umblau sub mesajul uns al mesagerului, care era un mesaj de eliberare. Dumnezeu a făgăduit că Își va duce poporul într-o țară unde curge lapte și miere și totul s-a întâmplat întocmai pentru că așa spusese El. Astfel, Moise a fost confirmat ca mesager pentru timpul acela.

Aceasta ne-a clarificat totul.

Noi constatăm că Moise a fost confirmat după rânduiala divină.

În epoca aceea a avut loc o schimbare între har și Lege. Trebuia să vină ziua când urma să vină Mesia cel făgăduit. Dar în vremea aceea, oamenii au sucit Legea și au adăugat ideile lor și tot felul de tradiții omenești. Isus a venit însă ca Proroc, ca Prorocul Dumnezeu.

Voi spuneți: „El nu a fost Proroc.”

Dar Biblia spune că El a fost un Proroc. Astfel, Moise a spus: „*Domnul Dumnezeu va ridica din mijlocul tău un proroc ca mine; să ascultați de El!*” El este Dumnezeu Proroc, care a venit în timpul trecerii de la Lege la har. Despre aceasta a vorbit El de-a lungul anilor. El a dat Legea prin Moise, dar în timpul acela a venit schimbarea, așa cum a spus El, și întoarcerea la har. Dumnezeu a trimis un proroc care a prorocit despre timpul acesta. El a strâns poporul, dar necredincioșii timpului său au pierit. Toți cei care au crezut în El, au fost salvați, dar cei care nu

au crezut mesajul Său, au mers la pierzare.

Același lucru s-a întâmplat în zilele lui Noe și ale lui Lot. S-a întâmplat în zilele lui Moise și atunci când a umblat pe pământ Domnul Isus, pentru că cei care au respins mesajul au pierit, dar toți cei care l-au crezut, au fost salvați.

Noi am trecut prin timpul lui Noe, înainte de potop, prin epoca Legii și prin epoca harului pentru Biserică, dar acum suntem la sfârșitul epocii Bisericii. Noi știm cu toții aceasta.

Dacă Dumnezeu a procedat în felul acesta în celelalte două epoci, și El trebuie să rămână același, atunci trebuie să procedeze la fel și în epoca aceasta, pentru că a promis că o va face. Eu voi dovedi cu Cuvântul că El a promis că o va face. El nu poate să-și schimbe programul pentru că este Dumnezeu.

Observați ce a făcut El în acele epoci ale timpului!

Noi am ajuns la sfârșitul epocii Bisericii, de aceea am citit în seara aceasta că „Spre seară trebuie să se facă Lumină!”

Multă vreme a fost un timp noros, dar acum trebuie să vină Lumina. Același Fiu care a venit aici și a introdus o altă epocă, va veni din nou, dar de data aceasta vom fi luați de pe pământ în slavă. Noi mergem în sus! Prima dată au mers înăuntru, iar ceilalți au ieșit afară, dar de data aceasta mergem în sus. Înăuntru, afară și în sus. Noi ne apropiem de timpul sfârșitului. Și nu numai că ne apropiem de sfârșit, ci am ajuns la sfârșit. Noi trăim în timpul sfârșitului!

Ce face Dumnezeu în acest timp al sfârșitului? Găsește aceeași stare pe care a găsit-o și în celelalte epoci: necredința! Întotdeauna a fost așa, iar când va veni El, va găsi aceeași necredință. El găsește că oamenii s-au îndepărtat de la programul Lui, pe care l-a stabilit pentru ei. Dacă oamenii din zilele lui Noe ar fi trăit și ar fi adus jertfele rânduite de El, ar fi scăpat, dar ei s-au îndepărtat, iar când a venit și i-a cercetat, i-a găsit în lucrarea lor greșită.

Același lucru s-a întâmplat când a venit El pe pământ: i-a găsit pe oameni închinându-se conform Legii. Dar cum erau ei? Nesinceri. Nu-i interesa voia Lui, ci trăiau după tradițiile vechi moștenite de la părinții lor. Tot ce li se cerea era să vină la biserică și astfel se gândeau că sunt bine. Așa i-a găsit El atunci.

Astăzi, El a găsit din nou aceeași stare pentru că oamenii nu se schimbă. Și dacă atunci și-a descoperit programul, iar cei care nu au crezut au pierit, dar cei care au crezut, au primit Viața, înseamnă că și astăzi trebuie să fie la fel. Trebuie să fie tot așa.

Mesagerul a trebuit să lupte întotdeauna să despartă vechiul de nou. Acesta este scopul pentru care este trimis mesagerul Lui, iar mesajul adus de el trebuie să fie conform Scripturii. Fiecare mesager l-a anunțat pe următorul.

Să ne oprim puțin aici. Gândiți-vă cât de greu a fost pentru Isus să înfăptuiască prin mesajul Său trecerea de la Lege la har. Dar Biblia spune că așa a fost întotdeauna. Mesia urma să vină, iar jertfa zilnică trebuia să înceteze. Noi știm că și acest lucru a fost prorocit de către proroci. Dar ce lucru mare a fost pentru El să facă aceasta! Dar a făcut-o pentru că Scriptura anunțase deja acest lucru. Cu toate acestea, așa zișii credincioși nu au fost absolut deloc de acord cu El.

Priviți-î pe saducheii și pe fariseii. Ei aveau propria tradiție și nimeni nu putea să-î despartă de ea, pentru că ceea ce credeau moșteniseră de la părinții și bunicii lor. „Moise a zis așa și așa,” spuneau ei, dar același Moise care le-a dat Legea, le-a vorbit și despre Cel ce trebuia să vină. Cu toate acestea, ei au ezitat să creadă și să recunoască ziua împlinirii. De ce aceasta? Pentru că au amestecat Cuvântul adevărat cu tradițiile și au uitat ceea ce era mai important. Așa trebuia să fie.

Fiecare mesager a arătat spre cel ce urma să vină după el, dar oamenii au primit de fiecare dată mesajul zilei care le-a fost adus și s-au oprit la acesta.

Lăsați-mă să vă explic puțin aceasta. Să-l luăm pe Luther. Când a predicat neprihănirea prin credință, Luther era un mesager, era îngerul bisericii Sardes. Astfel, când a predicat mesajul lui, el și-a așezat pe luterani într-o anumită rânduială, dar când a venit Wesley, în epoca bisericii Filadelfia, și a adus mesajul sfințirii, pentru luterani a fost foarte greu să-l recunoască. Ei nu l-au crezut și au refuzat să meargă mai departe.

După ce Wesley a răspândit mesajul Său, au apărut sfinții pelerini, metodiștii liberi și alte comunități care au crezut în sfințire, dar când a venit mesajul penticostal, pentru metodiști a fost foarte greu să creadă acest mesaj și au rămas pe loc. Așa a fost!

Dar biblic este ca unul să vorbească despre celălalt. Prin răpirea lui, Enoh a vorbit deja despre viitoarea distrugere. El era un martor și Dumnezeu l-a luat acasă. Avraam a vorbit despre Moise și Moise a vorbit despre Mesia. Vedeți? Ei au vorbit unul despre celălalt. Mesia a vorbit despre acest timp și despre ce va mai urma.

Voi spuneți: „Da, frate Branham?”

O, da, El a făcut-o! Lăsați-mă să mă refer la două sau trei texte biblice. În Matei 24, El a spus ce se va întâmpla: O națiune se va ridica împotriva alteia, etc. Și a mai spus: „Cum a fost în zilele

lui Noe și în zilele lui Lot, așa va fi și în zilele Fiului omului.” El a vestit că se vor întâmpla aceleași lucruri.

Și a mai spus ceva referitor la timpul când se vor întâmpla acele lucruri: *„Dar încă nu va fi sfârșitul.”* (Marcu 13.7). Mai departe El a spus: *„De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape.*

Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.” (Matei 24.32-33). Smochinul și toți ceilalți pomi sunt pe cale să înfrunzească. Acesta este un semn și noi știm că întotdeauna smochinul îl simbolizează pe Israel.

Și Ioel a prorocit despre timpul acesta când a spus: *„Ce a lăsat nemâncat omida, a mâncat lăcusta și astfel au ros tot.”* Dar Dumnezeu a promis: *„Vă voi răsplăti anii pe care i-au mâncat lăcustele...”* Vedeți? El va face aceasta, dar înainte ca să readucă Israelul în starea duhovnicească originală, trebuie luată biserica dintre neamuri pentru că Dumnezeu nu lucrează cu amândouă în același timp. Voi nu puteți scoate Cuvântul Scripturii din context și să spuneți altceva. El nu a avut niciodată doi proroci în același timp și nu are nici două Biserici în același timp.

Astfel, înainte de a se încheia cea de-a șaptezecă săptămână a lui Daniel pentru iudei, trebuie luată Biserica dintre neamuri. Mesia a predicat trei ani și jumătate și a fost ucis la mijlocul celei de-a șaptezecă săptămâni, ceea ce înseamnă că au mai rămas trei ani și jumătate pentru cei doi proroci care vin să le procească la evrei, conform Apocalipsa 11. Dar în timpul acela Biserica este deja luată sus.

Noi vedem că după aproximativ două mii de ani, Israelul a devenit din nou o națiune cu armată proprie, monedă proprie și steag propriu. Israel este în patria sa, este o națiune suverană și este membru la ONU. Acesta este unul dintre cele mai mari semne la care ne putem gândi. Ei sunt deja în patria lor, iar Isus a spus: *„Generația care va vedea întoarcerea Israelului în patria sa, nu va trece până nu se va împlini totul.”* Vedeți, El a vorbit despre timpul acesta.

Lăsați-mă să vă mai arăt ceva. În 2Timotei 3 este prezentată biserica din timpul sfârșitului: *„...oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,*

fără dragoste firească neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine,

vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu...” (v. 2-4).

Priviți biserica din lumea întreagă: ei iubesc distracția mai mult decât pe Dumnezeu, rămân acasă la televizor în loc să vină miercuri seara la ora de rugăciune, etc.

Voi spuneți: „Cei care fac aceasta sunt bapțiști!”

Nu, și penticostalii fac la fel. „Mândri și dornici de distracție.” Poți să le pui Cuvântul sub nas și tot nu se uită la El, fiindcă iubesc lumea mai mult decât Îl iubesc pe Dumnezeu. Dacă le spui femeilor să nu-și mai taie părul, ele continuă s-o facă. De ce? Pentru că iubesc lumea mai mult decât pe Dumnezeu, nu se țin de Cuvânt, sunt obraznice, fără frâu și îi disprețuiesc pe cei ce trăiesc corect.

Voi spuneți: „Aceștia sunt ateii!”

O, nu! Cei despre care scrie aici au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu care îi poate elibera de sistemul lumesc actual; depărtați-vă de oamenii aceștia! Pe mine nu mă interesează ce spun restul oamenilor! Aici este vorba de tine și tu stai ca persoană individuală înaintea lui Dumnezeu. Tu va trebui să răspunzi personal înaintea Lui. Înțelegeți? Indiferent ce face femeia aceea sau cealaltă, bărbatul acela sau celălalt, un predicator sau altul, tu va trebui să răspunzi personal pentru că este între tine și Dumnezeu. Ei au o formă, o tradiție, dar tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu, de aceea El spune: *„Depărtează-te de astfel de oameni!”* Trăim noi în timpul despre care scrie aici? Desigur.

Mai priviți o dată la ultima epocă a Bisericii. Isus, Duhul Sfânt însuși a spus: *„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri...”* (Apocalipsa 22.16). În capitolul 3 din Apocalipsa, unde se procește despre această epocă a Bisericii, Isus vorbește despre ceea ce se va întâmpla în timpul din urmă. El a spus că biserica Laodicea va fi bogată, dar căldică. Astfel, cât timp cântă muzica, ei pot sări în sus, dar sunt atât de departe de o mărturie și de o viață trăită în rânduială!

Nu vreau să vă jignesc sub nici o formă, dar nu demult am avut o vedenie în care am fost luat în paradisul lui Dumnezeu. Eu trebuie să vă spun adevărul. Dumnezeu să ne ajute pe noi, pe predicatori, să fim sinceri cu privire la aceste lucruri și să vă spunem adevărul.

Biblia spune că așa va fi, de aceea lucrurile trebuie să vină în felul acesta. Dacă ceea ce s-a vestit s-a întâmplat întocmai în legătură cu epoca lui Luther și cu epoca Filadelfia din timpul lui Wesley, atunci se va întâmpla și ceea ce s-a spus cu privire la epoca Laodicea.

„Zici: „Sunt bogată și nu duc lipsă de nimic...” Noi putem investi milioane de dolari în clădiri, putem construi cele mai frumoase biserici și să organizăm tot felul de distracții, dar dacă

mesajul ajunge până la ei, nu vă vor primi ci vor spune: „Sunteți suciți! Ești fanatic! Trebuia să trăiești acum cincizeci de ani!” Poate vă gândiți: „Nu vreau un astfel de păstor!” Totuși el este păstorul vostru. Nici Izabela n-a acceptat niciodată că Ilie era păstorul ei, și totuși el a fost. El a fost trimis ca un exemplu, ca un mesager pentru Israel.

În timpul acesta, Mesagerul bisericii este Duhul Sfânt împreună cu Cuvântul scump al lui Dumnezeu. El a fost trimis s-o îndrepte, s-o scoată afară și s-o introducă înapoi în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi vorbim despre aceasta, dar nu este mișcat nimeni fiindcă lucrurile au ajuns într-o mare dezordine.

Eu am auzit pe cineva zicând: „Înalță-L!” Dar cum putem să-L înălțăm noi? Cu ismuri mici? Cineva a spus: „Rugați-vă și vegheați!” Aceasta înseamnă să țineți un ochi deschis pentru vedere, iar pe celălalt închis pentru rugăciune. Veghează și roagă-te privind spre El! Rugați-vă mult și așteptați venirea Domnului! Și totuși ei sucesc totul.

Ce facem noi de fapt? Noi ne facem propria tradiție, indiferent dacă Dumnezeu a rânduit sau nu acel lucru. Ne ridicăm, și așa cum știți, imediat ne urmează un grup care se îndepărtează de trupul întreg al bisericii. Așa este. În loc să vină și să se roage, să clarifice lucrurile și să-i permită trupului să meargă mai departe, ei fac aceste lucruri, indiferent dacă ajută sau nu la zidire. Dacă posedați Adevărul, pledați pentru El! Așa este corect, dar trebuie să fie Adevărul biblic.

Indiferent dacă Duhul Sfânt vorbea prin proroci sau prin apostolul Pavel, era Mesia, nu Pavel, era Hristos.

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul.” (Evrei 1.1-2).

Observați: Duhul Sfânt, Hristos, Evanghelia care Îl are pe El în centru, Cuvântul care Îl are pe El ca punct central. Și dacă Îl are pe Hristos ca punct central, Dumnezeu va confirma totul ca Adevărat.

Acesta este motivul pentru care voi, pentecostalilor, L-ați primit atunci pe Duhul Sfânt. Voi ați corespuns cu Cuvântul, așa cum au corespuns metodiștii care au trăit atunci sfințirea. De aceea ați trăit voi, metodiștilor, sfințirea, atunci când luteranii au refuzat-o. Voi ați stat pe Cuvânt.

De aceea ați fost salvați și făcuți neprihăniți, luteranilor, pentru că mesagerul vostru v-a predicat neprihănirea și a protestat împotriva bisericii romano-catolice care era împotriva tuturor acestor

lucruri. Ei credeau în biserică, dar voi v-ați întors și ați primit Adevărul Bibliei pe care îl apărați.

Apoi a venit Wesley cu un alt adevăr pe care l-a apărut, iar după el au venit pentecostalii cu un adevăr mai larg pe care l-au apărut. Dar dacă puteți să-L țineți și să vedeți că este așa, de ce nu luați întregul Adevăr care a fost dovedit ca fiind corect? Credeți totul!

Dacă vedem acest mesaj, îl recunoaștem. Noi îl vedem pe Hristos, marele Dumnezeu-Proroc, care a prorocit dinainte toate aceste lucruri care se vor întâmpla în zilele din urmă. Ne aduce până în timpul când este adunată recolta și pusă la adăpost în aceste zile din urmă. Puteți vedea aceasta?

Aceste lucruri trebuie să se întâmple în aceste zile din urmă și noi știm și după ce recoltă să privim. Pe partea cealaltă, noi vedem o biserică ce a avut Lumină dar apoi s-a îndreptat spre sclipirea acestei lumi și a fost cizelată fin. Este adevărat? Ei s-au îndepărtat și au primit tot felul de oameni ca membri, îi botează și deși fac ce vor, se numesc totuși pentecostali.

Dar apa nu poate mântui nici un om. Doar sângele lui Isus Hristos face aceasta. Viața nu vine din apă, ci din celula de sânge. Trebuie să ne sfințim, să ne curățăm viața și să omorâm dorința pentru păcat, fiindcă atunci suntem un vas curat și pregătit pentru slujbă în care poate veni Duhul Sfânt. Altarul a sfințit vasul, dar a fost pus în slujbă prin umplere. Mai întâi a fost ales și după aceea a fost pus în slujbă, iar Cel ce pune biserica în slujbă este Duhul Sfânt. Mie îmi place mult cântarea:

Ei au fost adunați în camera de sus

Și se rugau în Numele Lui.

Ei au fost botezați cu Duhul Sfânt

Și au primit puterea pentru slujbă.

Sfârșitul acestei cântări este:

Ceea ce a făcut El atunci pentru ei,

Poate să facă și pentru noi acum.

Recolta, prorocii... Noi am luminat numai puțin trecutul și vorbim despre Hristos.

Prorocul Isaia a depus mărturie și a prorocit despre zilele din urmă. El a spus că tot trupul va fi plin de pungi de puroi și toate mesele vor fi pline de vărsături. Ce este cu bărbații și femeile care

vin și iau Cina deși trăiesc cu două trei femei sau cu bărbați? Ei fumează și fac toate aceste lucruri, și totuși vin la adunare și iau Cina.

Eu aș putea să mă adâncesc în aceste lucruri, dar vreau să mai aștept pentru că poate nu este încă timpul potrivit. Eu mă simt în ceea ce am vrut să spun. Voi puteți să citiți printre rânduri, fiindcă știți ce spune Biblia că este corect sau pe dos.

Noi vedem aceste lucruri împlinindu-se. Aproximativ acum cinci ani, oamenii de știință au spus că mai sunt doar trei minute până la miezul nopții. Israelul este în țara lui, iar biserica este în epoca Laodicea. Oh, spre ce privim? Despre ce este vorba?

Nouă ne este dor de lumina serii, dar mă întreb dacă o recunoaștem că a venit, sau va trece peste capetele noastre cum s-a întâmplat în celelalte epoci? Ei nu o recunosc decât după ce s-a întâmplat și a trecut.

Gândiți-vă că oamenii religioși au fost aceia care i-au omorât pe prorocii trimiși la ei. Isus a spus aceasta: „*Vai de voi! Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor pe care i-au ucis părinții voștri.*” (Luca 11.47).

Uitați-vă numai la biserica romano-catolică. Ea împodobește mormântul sfântului Patric și mormântul Ioanei d'Arc. Ei au ucis-o pe femeia aceasta și au ars-o pe rug ca vrăjitoare, pentru că era duhovnicească și avea vedenii. Două sute de ani mai târziu, au scos din mormânt oasele preoților care au făcut aceasta și le-au aruncat în râu pentru ca păcatul lor să fie iertat. Vedeți? Ei au recunoscut că această femeie a fost slujitoarea lui Hristos, dar în zilele când a trăit, biserica a trecut pe lângă ea și a respins-o.

De ce? Pentru că trece peste capetele oamenilor și ei nu recunosc.

Ei nu au recunoscut că Isus era Fiul lui Dumnezeu decât după ce a murit, a fost îngropat și a înviat. Nu i-a acuzat Petru pentru aceasta prin predica sa de la Rusalii? „*...voi, L-ați răstignit pe Domnul vieții și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.*” (Fapte 2.23).

Noi vedem lumina semnalului roșu pentru venirea Lui Amin. Suntem la sfârșit! Amin. Peste tot vedem semnalul roșu cu titlul: „I-Cabod.” Timpul a ajuns la sfârșit, a trecut.

Și știința este la sfârșit. Ei au inventat ceva ce poate arunca toată lumea în aer. Și totuși se tem unii de alții. Este timpul sfârșitului.

Civilizația a depășit vârful, iar acum se prăbușește, așa că oamenii nu se mai comportă ca oamenii civilizați. Puteți să vă gândiți că un bărbat normal ar vrea să arate ca un Beatles, cu

barbă și păr lung și să umble cu acei pantaloni strâmți pe șold? Aceasta este inteligența lumii de mâine, dacă există așa ceva. Fetele de paisprezece ani se oferă deja pe stradă.

În hotelul unde stau, am văzut o femeie care stătea întinsă și nu avea destule haine pe ea, nici măcar cât să învelești o pușcă, iar bărbatul ei era întins lângă ea, deși afară bătea vântul acesta rece. Oamenii aceștia sunt de părere că trupurile lor sunt atât de frumoase încât trebuie arătate și altora. Nu puteți vedea că așa ceva este de la diavolul? Așa este! Numai nebunii se dezbracă de hainele lor. Așa a făcut și îndrăcitul acela înainte de a fi vindecat de Isus, pentru că era nebun. Astăzi avem același lucru, numai că sub un alt nume: „modă.” Ei spun că așa este modern, dar noi o numim „de la Satan!” Eu pot dovedi cu Biblia că este o boală demonică; nu o modă, ci ceva satanic, îndrăcit. El vă are la mână! Așa este. O, dar dacă le spuneți aceasta, se enervează și nu vor să mai aibă nimic a face cu voi! Nu! Ei au propriile idei și fac ce vor pentru că comunitățile lor moarte nu-și muștră pentru că fac aceste lucruri. Astfel, atracția sexuală poate fi găsită acum și în școli și în biserici, dar păstorii se tem să înfrunte aceste lucruri. Foarte rar se mai ridică cineva care o face.

Acum câteva zile l-am auzit pe un predicator zicând: „...de când s-a inventat culoarea albastră pentru ochii femeilor și culoarea roșie pentru buze, ei au făcut lumea mai frumoasă.” Un predicator al Evangheliei care face asemenea afirmații de la amvon, are nevoie el însuși de o călătorie la Golgota. Așa este, pentru că Biblia condamnă aceste lucruri.

O soră care își purta părul lung prins într-un coc frumos, a venit la noi plângând pentru că o grupare pentecostală i-a zis: „S-ar putea ca roata ta de rezervă să facă pană!” Ei i-au spus să-și taie părul, pentru că Biblia spune în Isaia că vor purta cercuri rotunde ca lunile. Cum puteți scoate și devia așa de la Biblie? O femeie face o greșală și nu poate să trăiască corect dacă își taie părul. Dacă face aceasta, ea își dezonoarează capul. Cum puteți scoate așa ceva din Biblie? Ce se întâmplă cu femeile noastre pentecostale? Voi v-ați uitat prea mult la televizor și ați văzut prea mult din lume, dar din Cuvântul lui Dumnezeu a pătruns prea puțin în voi. Biblia vorbește despre aceasta. Nu eu sunt cel care spune aceasta, ci Biblia.

Oh, atracția aceasta sexuală! Nu demult am vorbit împotriva purtării pantalonilor scurți, iar o doamnă mi-a zis:

„Eu port numai pantaloni lungi.”

„Acest lucru este și mai rău!” am răspuns eu. Biblia vorbește împotriva acestor lucruri și El nu Se schimbă.

Voi spuneți că bapțiștii fac aceasta, dar nu, aceștia sunt pentecostalii. Eu vă vorbesc vouă. Așa

este.

Dar ce s-a întâmplat? A fost rupt gardul protector. Un prieten vechi care este și el predicator, a cântat de multe ori:

Noi am rupt gardul de protecție

Și am încheiat compromisuri cu păcatul.

Noi am rupt gardul și oile au ieșit afară,

Dar cum au intrat caprele?

Unde este cauza? Voi ați rupt gardul. Acest gard este Cuvântul lui Dumnezeu, iar Planul lui Dumnezeu este să-Și păzească Biserica prin Cuvântul Său.

Dar ce s-a întâmplat? Când Eva a ascultat argumentele Satanei, a crezut că va putea duce o viață bună și în alt fel. Și astfel a intrat păcatul.

Așa s-a întâmplat întotdeauna. Din cauza aceasta și s-a interzis femeii să predice. Gardul a fost dat la o parte. Ce rezultă de aici? Voi primiți aceeași înșelăciune ca atunci în Eden. Vedeți, noi trebuie să ne întoarcem la Cuvânt pentru că în fața Lui nu poate rezista nimic. Acesta este motivul pentru care le cer tuturor să redea Cuvântul așa cum este scris.

Când am predicat despre tema „Sămânța șarpelui,” mulți s-au ofensat, dar eu și-am rugat ca măcar unul dintre ei să pășească în față și să-mi dovedească contrariul. Nu a venit niciunul.

Nu demult, ei au încercat să-mi întindă o capcană la adunarea din Chicago. Era vorba de niște benzi înregistrate. Au adunat acolo toată uniunea predicatorilor din Chicago. Au fost prezenți și fratele Tommy Hicks și fratele Carlson. Dar cu două zile înainte de întâlnire, Domnul m-a trezit și a spus: „Ridică-te și du-te la geam!” M-am ridicat și m-am dus. Afară viscoalea. Atunci El mi-a zis: „Ei și-au întins o cursă la micul dejun care va avea loc, dar să nu te temi. Du-te acolo pentru că Eu voi fi cu tine.” Aceasta o spun în Numele Domnului. Voi puteți să-și întrebați pe cei care au fost prezenți acolo. Totul a fost spus dinainte și înregistrat pe bandă. Mie mi s-a spus: „Nu te teme să mergi acolo. Du-te și stai pentru Adevăr fiindcă Eu voi fi cu tine.”

În ziua următoare m-am întâlnit cu fratele Carlson și cu Tommy Hicks. Mie mi s-a spus că ne vom întâlni pentru micul dejun într-un loc numit „Town and Country.” Eu am stat acolo și am spus: „Frate Hicks, tu ești doctor în teologie și noi ne vom întâlni cu un grup mare de predicatori, cu Uniunea predicatorilor din Chicago. De ce nu te duci să vorbești tu în locul meu, pentru că și eu

am făcut multe pentru tine.”

„O, nu pot face aceasta, frate Branham,” a răspuns el.

„De ce nu te duci tu acolo? Eu aş face totul pentru tine. De ce nu vrei să faci și tu ceva pentru mine?”

„O, nu pot face aceasta, frate Branham, pentru că ei nu ar fi de acord cu așa ceva.”

Fratele Carlson a întărit și el: „Nu, ei nu ar fi de acord cu aceasta.”

„Știți de ce? Pot să vă spun ceva?” i-am întrebat eu și am continuat: „Amândoi știți că ei vor să-mi întindă o cursă cu anumite întrebări. Voi ați pregătit deja totul.” Toate acestea au fost înregistrate pe bandă. Dacă doriți să primiți banda înregistrată, puteți s-o aveți. Voi îi cunoașteți pe acești bărbați. Și eu le-am spus: „Noaptea trecută am avut o vedenie în care mi s-a arătat că în dimineața aceasta vom sta aici, iar fratele Tommy va refuza propunerea mea.” Apoi am continuat: „Voi ați închiriat o anumită sală de hotel pentru micul dejun.”

„Da,” au răspuns ei.

„Chiria a fost plătită dinainte?”

„Da, a plătit-o fratele Carlson.”

„Voi nu veți primi sala aceea! Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

„De ce?”

„Voi veți primi o altă sală. Sala pe care ați închiriat-o este decorată cu verde, dar noi vom fi într-o sală de culoare maronie. Eu voi sta într-un colț; dr. Mead va sta la dreapta, iar un predicator de culoare și soția lui, vor sta la stânga mea.” Și am continuat: „Fiți atenți! Voi ați văzut cum îi vindecă Dumnezeu pe cei bolnavi, dar de data aceasta priviți-L în luptă. El este mare și minunat. Observați întrebările și liniștea de după aceea!”

Când a venit dimineața respectivă, totul a fost exact așa.

Dacă doriți înregistrarea, Jim o are aici. Este adevărat? Dacă doriți, puteți primi chiar acum înregistrarea de la adunarea aceea.

Eu i-am întrebat: „Ce aveți împotriva mea? Ce este de fapt cu voi, predicatorilor?”

Apoi a vorbit fratele Carlson: „Fratele Branham mi-a spus acum două zile totul.” Ei nu au mai

primit sala aceea, deoarece a venit un grup de muzicanți care au făcut înaintea lor închirierea și plata, și astfel ei au fost refuzați. Probabil ați auzit mesajul despre toate acestea. Și fratele Carlson a continuat: „Fratele Branham mi-a spus exact unde va sta fiecare persoană și tot ce se va întâmpla. Poate că mulți dintre noi nu sunt de acord cu el și cu mesajul lui, dar trebuie să admitem un lucru: el nu se teme să-și aducă mesajul și se prezintă fără frică cu Cuvântul. Frate Branham, acum este rândul tău...”

Eu am spus simplu: „Înainte de a începe, doresc ca fiecare bărbat care nu este de acord cu ceea ce am spus, să vină aici lângă mine cu Biblia lui.” Acesta a fost cel mai liniștit grup pe care l-am văzut vreodată. Apoi am continuat: „Dacă nu puteți sprijini aceste lucruri, stați cel puțin deoparte de pe spatele meu. Da, fraților, eu sunt aici ca să stau cu voi umăr la umăr, dar noi trebuie să ne întoarcem la adevărurile biblice.”

Un bărbat mi-a spus odată: „De ce nu încetezi să le mustri pe femei? Oamenii cred că ești un văzător al lui Dumnezeu.”

„Eu n-am spus niciodată că aș fi un văzător.”

„Dar oamenii cred aceasta. De ce nu încetezi să le spui femeilor cum să se îmbrace, cum să-și facă părul și alte lucruri pe care trebuie să le facă? De ce nu le înveți cum să primească daruri duhovnicești pentru a face ceva pentru slava lui Dumnezeu?”

„Cum aș putea să le învăț Algebra,” am răspuns eu, „când ele nu au învățat încă ABC-ul?” Voi trebuie să vă întoarceți la temelie și să începeți de acolo.

Dumnezeule, îndură-Te de noi!

Noi trăim în timpul sfârșitului, iar Lumina roșie semnalizează că venirea Domnului este aproape. Ascultați! Mesajul sfârșitului trebuie să se ridice împotriva stării din timpul sfârșitului. Ei trebuie să fie aduși la Cuvântul de la care au deviat. Mesajul sfârșitului înfruntă starea din timpul sfârșitului. Așa scrie în Scriptură și de data aceasta va trebui să se întâmple în același mod. Va fi o chemare înapoi la Cuvântul original, așa cum au făcut-o și mesagerii din celelalte timpuri. Mesajul trebuie să rămână același, pentru că așa a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. El a făgăduit prin prorocul Maleahi că va întoarce credința copiilor la credința părinților de la Rusalii. El a făgăduit-o, iar noi trăim în acest timp.

În prima linie nu sunt oamenii care aduc totul în dezordine, ci conducătorii lor. Nu este de vină poporul, ci conducătorii lor care provoacă încurcătura.

Poate ziceți: „O, frate Branham!”

O clipă, vă rog, căci trebuie să fie conform Scripturii. Așa este! Dacă nu este conform Scripturii, nu este corect. Prin cuvintele lor înțelepte și conducerea lor neinspirată, auzim doar cuvintele înțelepciunii omenești. Unii dintre ei sunt genii în aceasta și pot reuni totul, dar nu uitați că și Satan este un geniu. Nu s-a apropiat el de Domnul Isus ca să-L ispitească? I-a citat chiar din Scriptură El este un geniu și a făcut-o întocmai, dar Isus nu s-a certat cu el, ci i-a răspuns simplu: „Este scris...” după care i-a zis: „Înapoia Mea, Satană!” Da, nu este o conducere inspirată!

Priviți la Core și Datan în zilele când Dumnezeu l-a trimis pe Moise cu un mesaj. Ei credeau că sunt pe aceeași treaptă cu Moise, de aceea i-au zis: „O clipă, Moise, căci te-ai ridicat cam sus! Tu zici că ești singurul de care depind toate lucrurile, - așa cum spune un proverb de-al nostru: „Singura rață pe lac”, - zici că ești singur, dar vrem să-ți aducem la cunoștință că aici mai sunt și alți bărbați la fel de sfinți ca tine!” Moise nu le-a spus că ei nu ar fi sfinți, dar el primise o însărcinare pe care trebuia s-o ducă la bun sfârșit. Cu toate acestea, ei au organizat un grup care s-a ridicat împotriva lui, dar Dumnezeu i-a zis lui Moise: „*Du-te și pune-te la intrarea cortului întâlnirii!*” Bărbații aceia au venit acolo cu cădelnițele în mână, dar Dumnezeu a deschis pământul și i-a înghițit. Ei aveau foc de la altar în cădelnițele lor, dar cu toate acestea nu au înțeles și nu au recunoscut mesajul.

Dumnezeu îi spusese lui Moise: „Moise, Eu te trimit acolo ca să faci ceva. Călăuzește-i afară în direcția aceasta!” dar ei au greșit, nerecunoscându-l! Pentru acei oameni, Moise era prea drept în procedura sa; așa cum a fost și Ilie pentru fiii prorocilor, fiindcă el stătea pe Cuvânt.

Acesta este motivul pentru care voi, penticostalilor, v-ați separat de toți ceilalți din lumea aceasta. Voi ați luat-o exact cu Cuvântul. Să nu cădeți înapoi de unde ați venit! Necazul este că ați lăsat-o moale. Nu vă rupeți ancora de pe Golgota! Țineți-vă tare de Cuvântul lui Dumnezeu pentru că „*pe această piatră voi zidi Biserica mea!*” Rămâneți la aceasta!

Datan credea că mai sunt și alți bărbați ca Moise, dar aceasta era inteligența omenească ce încerca să pună idei omenești în Planul lui Dumnezeu. Acest lucru este foarte important! Înțelepciunea omenească încearcă să-și aducă ideile în Planul lui Dumnezeu, dar așa ceva nu poate funcționa. Nu va funcționa! Nu a funcționat niciodată și nici nu va funcționa vreodată!

Priviți-L pe Isus când a stat acolo și le-a spus: „Cine dintre voi poate să-Mi arate că nu am făcut ceea ce spune Scriptura că voi face? Eu pretind că sunt Mesia, iar dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea pe care le fac, pentru că ele mărturisesc despre Mine.” Dar cu toate acestea ei nu au putut să creadă și au preferat să urmeze propriile lor căi.

Ei nu vor să fie greșiți și nu au intenții rele. Eu nu cred că oamenii din timpul nostru procedează intenționat greșit, pentru că eu găsesc bărbați fini în toate marile biserici denominaționale. Este însă așa cum a spus de curând un avocat la radio: „Cât este de ciudat să vezi cum stau predicatorii pe podium și deși văd vremurile care se apropie nu spun nimic despre mânia dreaptă care vine asupra lumii păcătoase de astăzi!” A trebuit să se ridice un avocat să spună acest adevăr. „Cum pot să-și folosească oamenii banii ca să finanțeze parcuri frumoase și grădini zoologice, în loc să-și sprijine pe misionari ca să ducă Evanghelia în lume?”

Astăzi există misionari flămânzi care nu au nici măcar încălțăminte, dar cu toate acestea nu sunt sprijiniți de nici o denominațiune, deși luptă pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Nimeni nu-i sprijină! În ce situație sunt totuși sprijiniți? Dacă urmează dogmele lor. Vedeți? Iar misionarii sinceri și adevărați care sunt urmați de semne și minuni, depind de multe ori de banii unei spălătoarese care îi sprijină cu puținul ei. Aici o aveți!

Ei nu o fac intenționat. Dar ce se întâmplă? Sunt orbiți. Așa a spus Isus, iar astăzi este la fel.

Fiți atenți! Să nu credeți că dacă vă prezint Adevărul, critic. Eu vă iubesc și lupt pentru biserică. Cred că biserica în care vorbesc este „Adunarea lui Dumnezeu.” Nu știu exact. Pe mine nu mă interesează aceasta fiindcă este o comunitate a lui Dumnezeu. Noi toți ar trebui să aparținem de aceasta. Nu de biserica lui Dumnezeu ca denominațiune, ci trebuie să fim creștini în inimile noastre. De Biserica lui Dumnezeu aparții în interiorul tău, nu numai după nume.

Necazul este că pentru oamenii de astăzi este importantă doar apartenența ca membru. Priviți la baptiști și la trezirea lor. Ei au avut o trezire în anul 1944 și au avut și un slogan: „Un milion mai mult în anul 1944.” Mesajele lui Billy Graham sunt publicate, și desigur, s-a făcut o lucrare mare. Metodistii, baptiștii și prezbiterienii au o lucrare mare. Dar ce avem în fond?

Isus le-a spus fariseilor: „Voi, călăuze oarbe! Voi umblați prin toată țara pentru a câștiga un prozelit, și faceți din el un copil al iadului.” Așa ceva avem astăzi.

Billy Graham a ținut o adunare la micul dejun în Louisville, Kentucky, la care am asistat și eu. El a fost curajos ca evanghelist și a spus: „Pavel, de exemplu, mergea într-un oraș, iar acolo se pocăia unul, dar când se întorcea după un an, acesta mai câștigase încă treizeci de oameni. Eu mă duc într-un oraș și se pocăiesc treizeci de mii, dar când mă întorc după un an, nu mai găsesc nici măcar treizeci din ei. Care este cauza?” Eu admir felul în care prezintă el problema aceasta. Apoi a arătat cu mâna spre cei trei sute de bărbați prezenți și a spus: „Voi sunteți de vină, predicatori leneși, fiindcă stați cu picioarele pe masă în birourile voastre, sunați pe cineva și îl întrebați dacă vrea să vină la voi și să adere la comunitatea voastră, în loc să vă deplasați și să-l vizitați.”

Eu stăteam acolo și mă gândeam: „Să știi, Billy, că ești un om mare, dar eu, un neînvățat, vreau să te întreb ceva.” Aș vrea să-și fi putut spune ceva. Eu îl stimez pe fratele acesta și cred că este un slujitor al lui Dumnezeu, dar mi-ar fi plăcut să-și spun: „Billy, cine era predicator acolo ca să se ocupe de cei care s-au întors prin slujba apostolului Pavel? Adevărul este că în zilele lui Pavel nu se mergea doar până la ridicarea mâinilor, pentru a lua o decizie. El și-a condus mai departe, până la botezul cu Duhul Sfânt, așa încât sufletele acelea au fost umplute cu Foc și nu mai puteau sta liniștite.”

Aici este cauza pentru care convertiții de astăzi nu au statornicie: pentru predicatori este importantă doar apartenența. Da, pe ei îi interesează doar un număr mare de membri, școli duminicale mari, etc., așa că stabilesc premii pentru cei care aduc membri din alte comunități. Pentru ei este important doar cine are cei mai mulți membri. Știați că acesta este fariseism? Și totuși ei se laudă cu aceste lucruri: „Duminica trecută și-am depășit pe ceilalți!” Dacă și acum mai gândiți în felul acesta, ați făcut din Biserica lui Hristos un motiv de concurs între voi. Și dacă este așa, este vremea să închideți ușile și să mergeți acasă!

Biserica lui Dumnezeu este un organism viu, prin care Isus Hristos Se face cunoscut pe pământ. Eu știu că așa ceva nu este popular, și nici nu vă puteți aștepta la aceasta, pentru că noi vrem numai ceea ce este drept.

Se face atâta larmă! Ați știut însă că gălăgia nu l-a impresionat deloc pe prorocul Ilie? El a văzut focul și fumul trecând prin fața sa; a auzit tunetul și a văzut fulgerul. Astăzi, ei au untdelemn, sânge și toate celelalte, dar pe el nu l-a oprit nimic. Știați că America se uită de multă vreme după ceva mare, cu răsunet? Dar Dumnezeu are un glas liniștit și blând cu care s-a adresat prorocului.

Știți, este la fel ca și cu căruța care merge goală pe câmp și se clatină încoace și încolo, făcând multă gălăgie, dar când se întoarce, nu mai face gălăgie pentru că este încărcată.

De multe ori credem că duhul nostru ajunge la odihnă în mijlocul gălăgiei și a larmei, dar cum putem face ceva în felul acesta? Cum putem face astfel de lucruri? Hollywood-ul sclipește. Femeile stau pe platformă cu îmbrăcăminte strâmtă sexy și dansează în duh. Eu nu știu ce fel de duh este acesta.

Eu nu vreau să critic din nou fiindcă vă iubesc, iar dacă nu este așa, Dumnezeu mă va judeca. Dacă am altceva în gând, El mă va judeca.

Înțelegeți ce vreau să spun? Aici vedem unde au deviat pentecostalii. Ei spun: „Noi avem mai mult decât fratele nostru de la colțul străzii!” „Noi avem mai mult decât cei de la Adunarea lui

Dumnezeu, pentru că suntem unitarieni!” sau: „Noi credem în trinitate.” sau: „Noi suntem cutare sau cutare.” Oh, frate, toate aceste denumiri nu valorează nimic înaintea lui Dumnezeu.

Prorocul nu a fost impresionat de gălăgia aceea mare, dar când a auzit Glasul acela dulce, blând și liniștit, a știut că era Cuvântul, așa că și-a acoperit fața și a ieșit afară.

Știați că soarele absoarbe fără zgomot, în cincisprezece minute mai multă apă din ocean, decât ne putem închipui noi? Noi facem mai multă gălăgie dacă scoatem un litru de apă, decât soarele care scoate milioane de hectolitri. Așa este. Noi așteptăm întotdeauna ceva ce este măreț și în legătură cu mult „Ura!” Dar când este vorba să acceptăm Cuvântul lui Dumnezeu, apar probleme. Atunci ei vin și spun: „Dumnezeu să te binecuvânteze, dar îți spun că...”

Nu demult, am întâlnit un bărbat. Nu spun aceasta ca să bârfesc și vă rog să mă iertați dacă pare așa. Eu am fost de curând într-o adunare care se ținea într-un cort. Predicatorul era pentecostal și a adus-o și pe soția lui care cânta la pian. Vă spun sincer că era să leșin când mi-a prezentat-o. Avea părul scurt și încrețit, cercei mari, multă vopsea pe buze, sau cum îi spuneți, și unghii vopsite. Arăta groaznic. Unghiile ei erau lungi ca niște gheare și purta o rochie sexy scurtă, iar când stătea jos nu putea să-și acopere nici măcar genunchii. Eu am stat puțin acolo și am spus:

„Frate, te jignesc dacă îți spun ceva?”

„Sigur că nu,” a răspuns el. Era un bărbat simpatic, iar ea părea a fi o femeie delicată.

„Ai spus că soția ta este o sfântă?”

„Da.”

„Iartă-mi te rog exprimarea, dar ea arată ca o fantomă sau cu ceva asemănător unei fantome.”

„Ce vrei să spui cu aceasta, frate Branham? O, tu ești de modă veche!”

„Eu sunt de moda Scripturii. Așa este. Moda Scripturii.” Vedeți? Eu nu cred că un om sfânt se poartă așa.

Eu nu pot privi la așa ceva, dacă Biblia o condamnă.

În ordine. De fiecare dată auzim că se decid patruzeci până la patruzeci și patru de persoane dar am avut și până la trei sute Acestea sunt mărturii, iar o mărturie este ca o piatră sau ca o stâncă. Așa este, pentru că mărturia lui Petru a fost numită „piatră” sau „stâncă mică.” Pietrele sunt bune și prețioase, dar la ce folosesc și ce valoare au pentru o clădire, dacă nu există un

zidar adevărat, care să aibă unealta tare a Cuvântului, cu care să cioplească și să facă din ei fii ai lui Dumnezeu? La ce ar folosi o astfel de mărturie?

Acesta este motivul pentru care după o vreme, din cei treizeci de mii de convertiți nu mai rămân nici treizeci. Voi scoateți pietrele din praf, dar ele nu sunt utile pentru timpul acesta. Aceste pietre trebuie cioplite și măsurate cu Cuvântul lui Dumnezeu, plasate și legate împreună, zidiți pe temelia învățaturii apostolice, în care Piatra de încheiere este Domnul Isus însuși. Și El a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”* Așa este.

Cum putem fi noi Biserica, dacă unul îl desconsideră pe celălalt? Isus a spus: *„prin aceasta vor recunoaște toți că sunteți ucenicii Mei: dacă aveți dragoste unii pentru alții.”* Este greșit dacă facem rupturi și dezbinări, numai din cauza deosebirilor de păreri. Eu nu-î învinuiesc pe oameni pentru aceasta, ci denominațiunile. Așa este.

Nu sunt oamenii! Noi trebuie să avem aceste unelte ascuțite ale Cuvântului lui Dumnezeu, pentru a-î face potriviți pentru această construcție, ca fii. Rugăciunea mea înaintea lui Dumnezeu este: *„Grăbește-te cu Maleahi 4, ultima parte, și dă-ne un mesaj în timpul acesta din urmă. Dă-ne pe cineva, trimite-ne ceva, ca să fie salvată biserica penticostală.”*

Ce fel de mesager ne va trimite Dumnezeu în acest timp din urmă? Fratele și sora mea, ca slujitor împreună cu voi și fratele vostru care privește spre timpul care va veni, vă voi spune următoarele: el va fi un mesager ca cei care s-au ridicat în alte timpuri în mijlocul poporului și va readuce Biserica înapoi la Cuvânt. O, Dumnezeule, noi dorim să construim baza pentru aceasta, înainte de apariția lui! Haideți să punem un fundament și să fim pietrele cioplite și pregătite, care stau umăr la umăr cu el, când va fi trimis de Dumnezeu, așa cum a făgăduit. El o va face.

Eu am simțit că acest lucru nu a fost primit. Gândiți-vă că prin darul deosebirii duhurilor pot să află și aceasta. Voi ați respins ceea ce am spus în legătură cu Maleahi 4.5-6, dar lăsați-mă să vă spun ceva: Isus le-a spus ucenicilor Săi: *„Dacă puteți crede: el este Ilie, care a fost anunțat că o să vină.”* Dacă vedeți ce a spus El în Matei 11.10: *„...căci el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta,”* acolo s-a referit la Maleahi 3.1, nu la Maleahi 4.5.

În Maleahi 4, El a spus că în ziua aceea pământul va arde ca miriștea împreună cu cei răi, iar cei dreپți vor călca pe cenușa lor. În continuare, El a vorbit despre mesagerul care va merge înaintea Lui și pe care l-a numit tot Ilie.

Eu nu cred în ceea ce se face astăzi din Ilie și mantaua lui. Toate aceste imitații trebuie să vină

ca să-și dezorienteze pe cei răi atunci când vine Adevărul original. Vreau să vă amintesc că la sfârșitul acestei epoci pentecostale trebuie să se ridice un mesager care va cuprinde toate aceste lucruri. Acesta va fi un bărbat, nu un grup, nu o denotațiune, ci un bărbat. Așa a fost întotdeauna, iar Dumnezeu nu poate să-și schimbe programul, fiindcă El este Dumnezeu cel veșnic.

Amintiți-vă că dacă Ioan Botezătorul a fost mesagerul din Maleahi 4.5, atunci Scriptura trebuie desființată, deoarece este scris că lumea va fi arsă în vremea aceea, iar cei drepti vor străluci și vor călca pe cenușa celor răi. Vedeți dacă nu scrie așa! Dar Isus nu s-a referit la acest text, ci a vorbit despre Maleahi 3.1: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.*” Așa este corect.

Amintiți-vă că acesta din urmă trebuie să readucă credința copiilor la credința părinților, la originalul biblic.

Această lucrare a făcut-o Moise, și la fel a făcut Isus; este exact ceea ce a făcut fiecare mesager de-a lungul Bibliei, la sfârșitul fiecărei epoci: ei au restituit mesajul, deoarece oamenii din zilele lor erau încurcați prin organizațiile lor.

Același lucru l-au făcut și în zilele acestea, dar noi privim după un mesager. Fie ca Dumnezeu să-l trimită. Îl vor accepta ei? O, nu! El va fi considerat un ciudat și un fanatic, dar Dumnezeu îl va legitima înaintea lor. Credincioșii adevărați sunt aleși mai dinainte pentru Viața veșnică. Așa a spus Isus: „*Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine*” și: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl...*”

Eu nu cred în învățătura bapțiștilor despre siguranța veșnică, ci cred că sunteți siguri numai cât timp vă aflați sub sângele Domnului Isus. Eu sunt ferit de ploaie cât timp stau înăuntru.

Voi spuneți: „Eu sunt botezat cu Duhul Sfânt,” și totuși tăgăduiți Cuvântul lui Dumnezeu. Spuneți că ați crezut și ați primit Duhul Sfânt și apoi tăgăduiți Cuvântul Lui, este adevărat? Cum este posibil să aveți Duhul Sfânt și să tăgăduiți Cuvântul, când El este Cel care a scris Biblia? Poate Duhul Sfânt să-și tăgăduiască propriul Cuvânt și să spună: „Eu M-am înșelat, voi aveți dreptate!”? Nu, așa ceva nu este posibil! Niciodată!

Sabia ascuțită! Doamne, trimite-ne un mesaj mare! După acesta privim. Desigur, când se va ridica el, va ciopli pietrele ca să se potrivească perfect pentru zidire. Ce se va întâmpla? Mulți nu vor rezista examenului Cuvântului. Ei își vor iubi mai mult organizațiile decât Cuvântul lui Dumnezeu, deși Cuvântul acestui om a fost confirmat. El va fi un proroc și se va ridica aici pe pământ în Numele Domnului. Eu cred aceasta.

Cei mai mulți cred că va fi un grup de oameni.

Aș vrea ca cineva să-mi arate cu Biblia că va fi un grup de oameni. Dacă ar fi așa, Dumnezeu și-ar desființa propriul Cuvânt, ori El nu poate face aceasta. Nu! Va fi un bărbat! Apoi și se vor atașa și alții. Mii, fiindcă întreaga biserică a credincioșilor de pretutindeni va fi cu el.

Nu vor fi salvați prea mulți pentru că Isus a spus: „*Cum a fost în zilele lui Noe și în zilele lui Lot, aiudoma va fi și la venirea Fiului omului.*” „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” Înțelegeți ce vreau să spun? O, frate, ar trebui să ne facem o cercetare adâncă, pentru că s-ar putea să fie mai târziu decât ne gândim. S-ar putea ca într-o zi să ne trezim și să recunoaștem că am pierdut ceva. Fiți atenți! Vegheați, rugați-vă, cercetați și căutați! Nu lăsați ca aceste cuvinte să treacă pe lângă voi! Gândiți-vă că dacă este predicat Cuvântul Lui, Dumnezeu este dator să-L confirme.

Recunoașteți ce a spus El, ce s-a întâmplat în zilele lui Lot? El a spus: „*Cum a fost în zilele lui Lot...*” Ce s-a întâmplat înainte de căderea focului? Ce se va întâmpla din nou înainte de căderea focului? Ce fel de mesaj va primi biserica? Nu cea din Sodoma, ci Biserica aleasă dinainte. Fiți atenți și priviți aceste trei grupuri: sodomiții, Lot și gruparea lui, adică biserica formală, și Avraam, cei aleși. Toți trei au primit câte un mesaj, dar de la trei îngeri diferiți. Fiți atenți ce Mesager a venit la Biserica aleasă și ce a făcut El înaintea lui Avraam, fiindcă Isus a spus: „*La fel va fi și când va veni Fiul omului,*” iar noi nu putem tăgădui aceasta pentru că așa a spus El. Bineînțeles că va fi așa.

Când a venit Isus, El le-a spus: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). Au trecut ei testul? Nu. Fiecare știe că învățăturile care nu rezistă testului Cuvântului, sunt ca pietrele care sunt aruncate deoparte. Ele au crăpături și nu rezistă unei cercetări. Oamenilor, acestea vor fi aruncate! Dumnezeu a recunoscut întotdeauna caracterul, nu numărul.

Mă apropii de încheiere. Îmi pare rău că v-am ținut așa de mult, dar nu aceasta mi-a fost intenția. Mai îngăduiți-mă puțin, să fac o ultimă observație. Nădăjduiesc că v-am spus ceva folositor și care vă va face să vă adânciți mai mult în Cuvânt.

Dumnezeu respectă întotdeauna caracterul și nu numărul membrilor, dar oamenii fac invers. Noi numărăm membrii; ne uităm la cei care sunt bine îmbrăcați și plătesc bine, în loc să ne uităm la caracter.

Eliezer a rezistat până când a găsit un caracter. Așa este. „Pe cine va găsi el?” El s-a încrezut în Dumnezeu. Pentru cine a găsit un caracter? Pentru Isaac. Ce a găsit? Mireasa. Aceasta este un

tip spre Biserica adevărată. Știți ceva? Atunci era sămânța firească a lui Avraam, dar acum este sămânța împărătească a lui Avraam. Astfel, așa cum Eliezer s-a dus și a căutat o fată cu un anumit caracter, ca să fie mireasa lui Isaac, mesagerul acestui timp din urmă va căuta să găsească o Mireasă pentru Hristos. El nu va căuta o apartenență denominațională, ci va căuta un caracter bun pe care îl va pregăti pentru întâlnirea cu Isaac al nostru. După ce a găsit caracterul potrivit, Eliezer a trebuit s-o convingă să stea liniștită până când va auzi mesajul lui Isaac.

La fel face și mesagerul din ultimele zile, când vine lumina serii. Mai întâi, el trebuie să găsească Biserica ce crede mesajul. Căutați-o! Puteți înțelege despre ce vorbesc? Căutați Biserica ce vă lasă să intrați și nu vă închide ușa în nas, fiindcă atunci ați găsit deja caracterul. Dacă ea este suficient de liniștită, îi puteți spune cum este împodobită Mireasa. Ea trebuie să fie îmbrăcată. Să stea liniștită ca să se poată împlini cu ea.

Priviți-o pe Rebeca. Ascultați fiecare Cuvânt! Inima ei bătea cu putere în timp ce el îi povestea totul. Voi ați rezistat foarte greu. „Unde voi merge să caut caracterul potrivit? După ce voi găsi caracterul, trebuie s-o fac să rămână liniștită și să fie pregătită pentru a merge în întâmpinarea Lui.” Cât de copleșitor este totul! Aș vrea să am mai mult timp pentru aceasta. S-o pregătești, să rămână liniștită și să asculte mesajul Lui. Eliezer nu a vorbit despre sine, ci a vorbit despre cel ce îl trimisese și avea cu sine daruri, pentru a-l dovedi pe cel ce îl trimisese. Amin. El a vrut s-o îmbrace pentru că știa cum s-o pregătească.

Dacă aș putea s-o aduc până acolo încât să-și spăl fața! Eu m-am simțit cercetat de cele spuse, dar mai bine voi tăcea pentru că am spus destul. Voi știți despre ce vorbesc, așa că stați liniștiți și ascultați.

Observați! Sarcina mesagerului din timpul sfârșitului constă în pregătirea sfinților ca Mireasă pentru Mire. Acesta va fi mesajul lui. Sunteți pregătiți să învățați Abecedarul vostru, ca să puteți învăța mai târziu și Algebra, dacă vor fi deschise, de exemplu, și Pечеțile care sunt pe dosul Cărții? Ele vor fi deschise numai pentru cei care au învățat Abecedarul. Așa este. Ce este Abecedarul? Să-L crezi întotdeauna pe Hristos; nu dogmele tale, ci pe Hristos. Crede ceea ce spune El, nu altcineva!

Dacă un bărbat învață ceva ce este în contradicție cu Cuvântul și spune, de exemplu, că femeile pot să-și taie părul, știți că minte, deoarece Biblia spune că așa ceva este greșit. Dacă cineva vă spune că un diacon poate avea patru sau cinci femei, vă minte, pentru că așa ceva este în contradicție cu Cuvântul. La fel este și cu celelalte lucruri pe care le subliniem adesea: comparați-le cu Cuvântul și constatați dacă corespund sau nu cu El.

Biserica trebuie readusă înapoi la Cuvânt. Deci ce trebuie să facă mesagerul despre care vorbește Maleahi 4.5? Să restituie credința originală, credința de înviere. Ei L-au văzut pe Isus după învierea Sa din morți; au văzut că El lucra printre ei.

Ei erau bărbați hotărâți la care nu le trebuia vorbărie multă, ci au plecat și au predicat Cuvântul. Ei predica mult, cum este cazul lui Pavel, care predica până noaptea târziu, încât un tânăr a căzut pe geam și a murit. Dar Pavel s-a întins peste el și l-a readus la viață, după care și-a continuat predica.

Bărbații aceștia se deosebeau de bărbații cu titluri de astăzi. Mesagerul îi va despărți pe cei credincioși de necredincioși. Unii se vor lăsa corecți, dar alții nu. Unii dintre catolici erau de acord cu Luther, dar alții nu; unii dintre luterani erau de acord cu Wesley, dar mulți nu; mulți dintre metodiști au fost de acord cu pentecostalii, dar alții nu. Și tot așa, unii vor fi de acord cu Lumina serii, iar alții nu.

Cum veți ști dacă este Lumina serii sau nu? Cercetați-o cu Cuvântul! Nu doar cu o parte din Cuvânt, ci cu tot Cuvântul care este în legătură. Vedeți dacă corespunde sau nu. Dacă acest mesaj poartă legitimarea lui Dumnezeu, împlinește ceea ce a făgăduit El și este în conformitate cu Cuvântul, atunci Cuvântul va fi confirmat împreună cu toate făgăduințele și cu alte timpuri trecute.

Priviți! Când mesagerul este respins de oameni, se pare că este învins, nu și se mai deschide nici o ușă și nu-și mai stă la dispoziție nici un loc, dar nu uitați că așa a fost și cu Domnul nostru. Ca tânăr Proroc, El îi vindeca pe bolnavi și era respectat de toți. Astfel, toți îi ziceau: „Ce mai faci, Rabi?” Dar într-o zi, El S-a așezat jos și a început să-și învețe adevărul. Până atunci găsisse ascultare la biserici și fusese urmat de mii de oameni, iar pe lângă cei doisprezece ucenici avea încă șaptezeci de predicatori. Într-o zi, El a înmulțit pâinile și a dovedit că este Dumnezeu, pentru că numai Dumnezeu trimite pâine din cer. Vedeți? El a înmulțit pâinile, a umblat pe apă și a făcut multe alte minuni pentru a dovedi că este El.

Dar după ce a făcut toate acestea, S-a așezat și a învățat poporul foarte serios. Atunci oamenii s-au îndepărtat de El și chiar și cei șaptezeci au spus: „O, cine poate să suporte așa ceva? Aceasta este o vorbire prea tare! Prin ceea ce spui, ai făcut o ruptură în ceea ce credem. Cine ești Tu să ne spui așa ceva?”, și L-au părăsit.

Atunci Isus S-a întors spre grupul Său micuț - ca cei din zilele lui Noe și din zilele Sodomei -, și le-a zis: „Voi nu vă duceți? Nu Mă părăsiți?”

Și Petru l-a răspuns: „Doamne, unde să ne ducem?” O, ajută-ne, Dumnezeule!

Când mesajul este respins și mesagerul pare învins, apare în față Dumnezeu. Mesajul Lui a fost transmis.

Noe a stat în fața corăbiei și a predicat mulți ani, dar ei au râs și l-au batjocorit. Apoi a intrat în corabie și s-a gândit că totul va fi în ordine, dar deși Dumnezeu a închis ușa, oamenii stăteau pe afară ca să vadă ce se va întâmpla. Vedeți? Noe a stat șapte zile în corabie și a transpirat, și apoi a început să plouă.

Moise era pe calea rânduită de Dumnezeu când a condus poporul, iar Marea Roșie îi stătea în cale. Se părea că ajunsese la capătul drumului său. Dar ce s-a întâmplat atunci? Dumnezeu a privit în jos și a ridicat un vânt dinspre răsărit, care a despica marea în două de la un capăt la altul.

Daniel a stat tare pe mesajul său. El era hotărât să nu se murdărească la masa împăratului și a stat credincios și drept față de Dumnezeu. Când a fost aruncat în groapa cu lei se părea că ajunsese la capătul drumului său, dar atunci a pășit Dumnezeu în față.

Într-o dimineață, îngerii din cer care stăteau înaintea tronului, au privit spre Babilon și au văzut cuptorul aprins și pe cei trei tineri care spuneau: „Dumnezeul nostru este în stare să ne elibereze. Noi nu ne vom închina înaintea chipului tău pentru că este în contradicție cu Cuvântul, așa că stăm pe poziție!”

„Bine,” a spus împăratul, „atunci veți fi arși!”

Eu pot să văd cum unul dintre îngerii care stăteau lângă tron, a luat o sabie și a spus: „Tată, privește jos! Privește ce se întâmplă acolo! Eu sunt Gavril, lasă-mă să mă duc jos și voi schimba situația de acolo.”

„Bagă sabia în teacă Gavriole, pentru că Eu văd totul!” a răspuns Domnul.

Atunci a venit un alt înger care a spus: „Tată, eu pot să sting focul cu apă, pentru că în lumea de dinaintea potopului, oamenii au păcătuit și nu s-au purtat corect cu poporului Tău, iar eu am turnat apă peste tot pământul. Lasă-mă să mă duc jos și în dimineața aceasta voi spăla Babilonul de pe hartă!”

Dar Domnul i-a răspuns și lui: „Știi că ești un înger credincios și că poți face aceasta, dar nu pot să te trimit acolo, pentru că aceasta este sarcina Mea: voi merge Eu personal. Îi vedeți acolo? Eu i-am păzit toată noaptea. Eu am ascultat adunarea lor de rugăciune și le-am văzut poziția față de Cuvântul Meu, de aceea voi fi acolo la timpul potrivit.”

O, ce minunat! Eu pot să văd cum Se ridică El în haina Sa împărătească și spune: „Vino încoace, vântule din răsărit, sud, vest și nord! Pășește în față, furtună, pentru că în dimineața aceasta voi zbura pe voi ca într-un car! Eu voi merge jos în Babilon, ca să schimb situația de acolo!” Frate, El a venit la timpul potrivit!

Ochiul Său este îndreptat și spre o vrabie. Eu știu că El are grijă de mine și în seara aceasta. El are grijă și veghează asupra mea; El veghează și asupra ta și observă dacă suntem sau nu pe poziție. Ce decizie vom lua? Vom sta credincioși pe Cuvântul lui Dumnezeu sau ne vom îndepărta? Este mai târziu decât vă gândiți!

Într-o zi, Iacov a primit inspirația să se întoarcă acasă și s-a întâlnit cu fratele său. Înainte de aceasta, într-o noapte, el s-a luptat cu Dumnezeu. Până atunci se temuse să se întâlnească cu fratele său, dar în dimineața următoare el era un prinț neînfricat, dar șchiop.

„Eu nu am nevoie de Esau, nici de armata lui sau de altcineva!” De ce? Dumnezeu apăruse în față și a rezolvat totul în mod deosebit.

Isus a fost respins după ce a fost legitimat de Dumnezeu. *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.”* El era Lumina din timpul acela și încă mai este Lumina. Mulți oameni L-au urmat câtă vreme și-a hrănit cu pâine și cu pești. Dar când a început să le vestească adevărul Cuvântului, s-au îndepărtat de El și s-au ținut mai departe de tradițiile moștenite de la părinții lor. Ceea ce vestea El era în contradicție cu învățăturile lor, dar după cum știți, totul corespundea exact cu Scriptura. Ochii orbiți ai lumii nu puteau să vadă și nu văd nici acum și nici în altă epocă. Ce s-a întâmplat? Se părea că El pierduse.

Voi puteți să observați că din momentul când le-a adus Cuvântul, reputația Lui a dispărut. Când ținuse adunări de vindecare și campanii de evanghelizare, toți Îl doriseră printre ei. Poate Îi ziceau: „Rabi, vino la noi!”, dar când a început să predice învățătura Lui, au spus: „O, învățătura Ta neliniștește poporul! Rabi, nu putem să Te mai ținem în adunarea noastră, pentru că Îi dezorientezi pe oameni! Învățătura Ta este în contradicție prea mare cu ceea ce învățăm noi.” Astăzi nu s-a schimbat nimic. Nu, încă nu! „Rabi, noi nu putem să Te acceptăm.” Vedeți? Deși a fost confirmat cu Scriptura cine este El, ei nu au putut să creadă.

El a rezistat până în ultima clipă, când Satan și-a zis: „Acum Îl am!”, adică atunci când a fost răstignit. Mai adânc, mai adânc, mai adânc și mai adânc, până când a crezut că a pus mâna pe El și L-a pus în mormânt. Dar chiar atunci a apărut Dumnezeu în față și El a înviat din mormânt!

Pavel a spus la fel: *„Dima m-a părăsit... Toți m-au părăsit din pricina Cuvântului.”* Eu nu cred că Dima s-a dus în cluburi de noapte sau că a făcut alte lucruri de felul acesta. El era un om bogat

și a vrut să meargă cu un grup de oameni bine văzuți. De aceea a plecat și el, așa cum o făcuseră și alții înaintea lui. Deci, Pavel a spus: „*Toți m-au părăsit.*” De ce? Pentru că slujba lui Pavel se apropia de sfârșit, de încheiere.

Dorința lui era să fie martir, pentru că participase la uciderea lui Ștefan și fusese de acord cu aceasta. El voia să moară, iar Agab, un proroc cunoscut, s-a dus la el și i-a spus ce-l aștepta la Ierusalim. Dar Pavel a spus: „Sunt gata nu doar să fiu legat în Ierusalim, ci și să mor pentru Numele Domnului Isus.” Ce era aceasta? El și-a pecetluit slujba.

O, Biserică a Dumnezeului celui viu, noi am putea vorbi toată seara despre aceasta! Cum vom pecetlui mesajul nostru? Cum se va întâmpla? Dumnezeu să ne ajute să luăm acest Cuvânt și să stăm viteji pe poziție. Eu doresc să mor cu Cuvântul și să trăiesc cu Cuvântul. Da, eu doresc să răspândesc Lumină, pentru că trebuie să se facă lumină spre seară. Prieteni, noi suntem în ceasul acela și vrem să credem în timp ce ne plecăm capetele.

Îmi cer scuze pentru că v-am ținut aproape două ore. Cred că este exact o oră și patruzeci și cinci de minute. Nădăjduiesc că nu v-a rănit nimic. Dacă am avea o asemenea intenție în inimile și sufletele noastre, am fi noi înșine pe dos. Da, frații mei, dacă noi predicatorii, bărbații umpluți cu Duhul Sfânt, am spune aceste lucruri doar așa, am fi greșiți.

Când am fost salvat și i-am spus predicatorului meu baptist, că am primit Duhul Sfânt și că Îngerul Domnului mi-a spus ce trebuie să fac, el a răspuns:

„Cred că ai avut un vis urât, Billy.”

„Doctore Davis, eu am văzut un înger.”

„O, ce prostie!” a răspuns el. „Aceasta este de la Satana!” Oh, cât m-a durut aceasta! Și a continuat: „Tu să mergi să predici înaintea împăraților și domnitorilor?”

„Așa a spus El,” am răspuns eu.

„Tu, cu cei șapte ani de școală ai tăi?”

„Aceasta este ceea ce mi-a spus El.”

„Ce crezi tu, cine te va asculta de fapt? Tu vrei să mergi să vestești vindecarea divină într-un timp ca acesta, când s-au făcut atâtea descoperiri medicale?”

„Eu nu voi putea opri să se ridice diferiți Goliați.”

„Cine crezi că te va asculta?”

„Dacă Dumnezeu mă trimite, înseamnă că El are și pe cineva care să mă asculte,” am răspuns eu.

Atunci nu vă cunoșteam pe voi toți, dar când am venit aici, era ca și cum îți tragi o mănușă pe mână, fiindcă mă potriveau perfect cu voi. Eu vă iubesc pe voi și pe frații mei predicatori. Credeți că un prezbiterian, un metodist sau un luteran, și-ar pune biserica la dispoziție ca să fie predicat un astfel de mesaj, cum a făcut-o fratele nostru? O, nu! Oamenii ca fratele sunt bărbați viteji care cred Adevărul. Orientați-vă după Cuvânt și țineți-vă departe de lucrurile lumii.

Surorilor, lăsați-vă părul să crească și îmbrăcați-vă frumos și decent. Fiți smerite și îndepărtați culorile de pe fețele voastre, fiindcă nu aveți nici un text biblic care să vă permită să vă vopsiți sau să vă tăiați părul. Să nu faceți așa ceva! Să nu faceți așa ceva, fiindcă Biblia spune că este o rușine pentru femeie să-și taie părul. Părul este onoarea ei. Voi spuneți: „Acesta este un lucru minor!” Poate este adevărat, dar lăsați-ne să dăm la o parte din calea noastră lucrurile mărunte și minore și atunci putem vorbi și despre lucrurile mari. Lăsați-ne să începem în mod corect.

Acum aș vrea să le spun ceva bărbaților. Fratele meu, dacă permiți ca soția ta să facă astfel de lucruri, mă rușinez din pricina ta. Spui că ești umplut cu Duhul Sfânt, deci să-ți fie rușine dacă o lași pe soția ta să iasă așa pe stradă.

Și îmbrăcămintea voastră sexy! Nu știți ce spune Biblia? Isus a zis: *„Cine se uită la o femeie și o dorește, a și curvit în inima lui.”*

Tu spui: „O clipă, fratele meu, eu sunt nevinovată!” Eu cred că ești vinovată, sora mea. Tu ești nevinovată în ceea ce privește actul natural, fizic, dar dacă ieși așa pe stradă, iar păcătosul te vede așa și te pofteste, cine este vinovat? Tu ești vinovată pentru că te expui așa privirilor. Să nu uiți că păcătosul va trebui să răspundă în ziua judecării din pricina curviei pe care a săvârșit-o în inima lui cu tine. De ce? Pentru că te-ai prezentat așa înaintea lui. Acesta este adevărul.

Soră, te rog lasă-te îndreptată în Numele lui Isus. Te rog aceasta ca frate al tău.

Frate, să-ți fie rușine dacă îți conduci casa în felul acesta! Eu am o nădejde mare pentru tine ca bărbat, deci pune totul în ordine!

Păstorilor, care aveți diaconi ce trăiesc cu două sau trei femei, și fac multe alte lucruri de felul acesta, nu vă este rușine? Frați predicatori, nu vă este rușine din pricina acestor lucruri? Voi, predicatori care primiți membri ce trăiesc în adulter și fumează, nici nu amintiți lucrurile acestea de la amvon! Să vă fie rușine! Eu mă rog pentru voi.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Vă mulțumesc pentru răbdarea voastră și pentru că m-ați suportat.

Lumina serii a venit și vă aduce înapoi la Cuvânt.

Acum, cu capetele și cu inimile plecate, puneți-vă întrebarea: „Corespund eu cu Cuvântul? Este cazul?”

Rugăciunea mea de pe platformă este: „O, Doamne, taie-mă împrejur de tot ce nu este ca Tine. O, Dumnezeule, ia acestea de la mine!” Noi am ajuns la capătul drumului.

Ridicați mâinile cu sinceritate și spuneți: O, Doamne, taie de la mine tot ce nu este ca Tine. Formează-mă, Doamne.” Domnul să vă binecuvânteze.

Dacă este cineva aici care nu este corect, poate vreun păcătos care a deviat și nu l-a primit încă pe Isus ca Răscumpărător, sau a decăzut. Nu vreți să vă întoarceți? Sunteți invitați să veniți și să stați înaintea altarului. Dacă credeți că Dumnezeu ascultă rugăciunile mele pentru bolnavi, spuneți: „Eu cred că El mă ascultă și pe mine.” Eu și voi, ne unim prin credință pe baza Jertfei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, că El ne ascultă. Sunteți invitați să veniți și să luați parte la rugăciune.

Tată ceresc, Îți predăm această adunare cu cuvintele noastre bâlbâitoare. Doamne, mulți au fost atât de obosiți încât s-au dus acasă. Poate că unii dintre ei au avut o conștiință vinovată. Tu îmi cunoști inima și este vai de mine dacă nu o fac. Eu trebuie s-o fac, Doamne. Te rog să-î ajuți pe cei care înțeleg Cuvântul Tău să-L cuprindă corect. Eu sunt sigur că cei pe care i-ai chemat Tu la viață, vor înțelege totul. El nu privește să fii ceva în lume, ci să ai o inimă plină de dragoste pentru Dumnezeu și Biserica Sa.

Tată, aproape fiecare mână este ridicată, ca să poți înfăptui tăierea împrejur corectă. Dorința noastră este să tai orice lucru nepotrivit care nu face parte de aici. Ajută-ne pe toți, Dumnezeule! Doamne, eu stau aici pentru ei și sunt dintre ei. Eu privesc spre venirea Împărăției de o mie de ani, când păcatul și rușinea vor fi distruse pentru totdeauna. Tată, cât timp mai stăm în lumea aceasta, noi suntem expuși acestor lucruri, putem face greșeli sau să cădem în păcat, pentru că suntem încă pe drum, dar în noi nu mai este dorința să facem astfel de lucruri. Biblia spune să nu ne împotrivim când suntem corecțați și îndreptați, de aceea Te rog, Tată, ca această corectare a Cuvântului să mă taie la fel de tare, ca pe toți ceilalți. Ajută-î să înțeleagă totul corect.

Binecuvântează-î în timp ce ne rugăm, Doamne. Tu ai grijă și știi pentru ce ne rugăm, fiindcă nu

vrem să ne rugăm degeaba și nu vrem să spunem doar vorbe goale când ne rugăm pentru ceva, fiindcă vorbim cu Tine.

Binecuvântează-l pe fratele de aici, care a deschis ușa să pot veni în seara aceasta. Binecuvântează comunitatea lui, și fă din ei toți, o, Doamne, o casă de lumină, un locaș în care darurile lui Dumnezeu să curgă și totul să meargă bine.

Binecuvântează fiecare predicator care stă aici și comunitățile lor. Îngăduie să vină o asemenea mișcare peste tot Phoenix-ul, prin Duhul lui Dumnezeu, încât comunitatea să se unească într-o trezire mare și predicatorii să nu mai poată predica deoarece slava lui Dumnezeu umple totul. Dacă sfinții se adună încă de dimineață, dacă se roagă și cheamă, aducând mesaje divine, dorim să aibă loc o revărsare adevărată a Duhului, prin care să fie atras tot orașul, ca să vină, să asculte și să primească. Îngăduie aceasta!

Vindecă-ți pe bolnavii din mijlocul nostru, Doamne și dă-ne eliberarea divină, prin Numele lui Isus Hristos.

În timp ce stăm cu capetele plecate și murmurăm încet cântarea aceasta veche a Evangheliei, dacă este cineva care vrea să se ridice, să vină aici la altar. Dacă este cineva care dorește să ne rugăm pentru el, ca să trăiască o experiență mai adâncă, să primească Duhul Sfânt, sau dacă cineva este salvat dar nu a trăit încă sfințirea, mă voi ruga cu plăcere în timp ce se cântă cântarea: „Eu Îl iubesc. Dacă Îl iubim, vrem să dăm respect Cuvântului Său.

Eu Îl iubesc,

Mielul scump dumnezeiesc,

Care m-a iubit și a murit pentru mine

pe lemnul crucii.

În timp ce ei vin, doresc ca fiecare să-și ocupe locul. În ordine, soră:

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pe Mielul scump... (veniți la altar!).

... care a murit pentru mine

pe lemnul crucii.

De ce nu vin unele dintre surorile care au părul scurt, ca să pășească înaintea lui Dumnezeu? Doriți să vă citesc din Biblie? De ce nu veniți să spuneți: „Doamne, începând de astăzi doresc să fiu corectă în toate lucrurile și să pășesc corect. Vreau să încep corect și să rămân pe drumul cel bun, de aceea Îți promit că începând din seara aceasta, îmi voi lăsa părul să crească.”?

Biblia spune că este o rușine pentru un bărbat să poarte părul lung, pentru că dacă face aceasta arată ca o femeie. Dumnezeu a făcut două legăminte: unul cu Adam și unul cu Eva. Astfel, El și-a îmbrăcat diferit și sunt total diferiți. Ei au fost întotdeauna diferiți, iar cele două legăminte au existat pe tot parcursul Bibliei. Despre acest legământ dublu aș vrea să vorbesc într-o seară, ca să vă arăt deosebirea. O, aste atât de puternic! Și voi, cu cazurile de căsătorie și divorț, dacă ați ști adevărul despre aceasta, problema voastră s-ar rezolva imediat. Așa este. Vă rog încă o dată să veniți. Nu vreți s-o faceți?

Eu Îl iubesc (Aveți nevoie de Duhul Sfânt?

Haideți și aliniați-vă aici)... care M-a iubit...

(Doriți o umblare mai apropiată cu El?

Promiteți-i aceasta și țineți-o.

Nu ajută la nimic să faci o juruință, ci trebuie s-o respecti ca să aibă valoare. Voi puteți veni să faceți o juruință, dar Dumnezeu trebuie să vă ajute s-o țineți. Țineți-vă promisiunea dată!).

Aș vrea ca unii dintre frații predicatori să vină și să se așeze în jurul acestor oameni în timp ce ne vom ruga. Vorbiți cu ei și întrebați-i care este necazul lor.

Participați cu toții și Dumnezeu vă va răsplăti. Stați cu toții înaintea Lui până când se va încheia rugăciunea. Puteți veni acum și să vă așezați în jurul celor care au venit deja pentru rugăciune.

... pe lemnul crucii.

Predicatorii s-au așezat pe ambele părți alături de ei.

Eu Îl iubesc... (Îi văd pe predicatorii din diferite organizații... Toți sunt una sub sângele Lui).

...Mielul lui Dumnezeu,

care m-a iubit și a murit pentru mine,

pe lemnul crucii.

Fraților, îndreptați-vă spre cei care stau în jurul vostru, puneți-vă mâinile peste ei și întrebați-i ce doresc de la Dumnezeu. Acesta este un timp minunat în care predicatorii din diferite comunități stau împreună. Surorile care erau pe târgi, s-au ridicat și au plecat. Slavă Domnului! Noi stăm aici în Numele Domnului și Îi suntem recunoscători.

Doresc ca toată adunarea să-și plece capetele și fiecare să vorbească în inima lui cu Dumnezeu, așa cum ați vorbi cu mine, așa cum ați veni la mine și mi-ați spune: „Frate Branham, eu am făcut ceva greșit și îmi pare rău. Iartă-mă și îți promit că nu voi mai face niciodată așa ceva împotriva ta.” Acum schimbați numele și nu mai spuneți „frate Branham,” ci spuneți: „Doamne Isuse.”

Dacă aveți nevoie de vindecare este ca și cum ați veni la mine și ați spune: „Frate Branham, nu mai am bani. Nu am avut nici ca să-mi cumpăr ceva pentru cină, dar știu că dacă ai avea un dolar, mi l-ai da mie.” Lui nu trebuie să-I spuneți: „**Dacă** ai putea să mă vindeci...” pentru că El poate! El are puterea să vindece! Mie ar trebui să-mi ziceți: „Dacă ai putea...” Dar Lui nu trebuie să-I spuneți: „Dacă ai putea...” pentru că El o are!

Mie puteți să-mi spuneți: „Frate Branham, n-ai să-mi dai un dolar pentru că vreau să-mi cumpăr ceva de mâncare?” Și voi știți că dacă aș avea, v-aș da. Dacă aș avea un dolar, vi l-aș da oricând, fiindcă aș avea o inimă groznică dacă aș proceda altfel. Și dacă eu, care sunt un om rău și păcătos, pot fi milostiv față de voi, cum este Dumnezeu?

Biblia spune: *„Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce l-L cer.”*

„Cine este tatăl acela dintre voi, care, care dacă-î cere fiul său pâine, să-î dea o piatră? Ori, dacă cere un pește să-î dea un șarpe în loc de pește?” Sigur că nu!

O, dacă l-ați ruga cu credință deplină în felul acesta, ați primi de un milion de ori mai repede, decât dacă ați primi-o de la mine, și știți că eu v-aș ajuta. Aș face tot ce aș putea pentru voi, iar frații mei ar face la fel. Noi am scoate ultimul bănuț din portofel ca să vă ajutăm; am face tot ce am putea, dar aceasta este ceva ce puteți primi numai prin credință.

Să credeți că o veți primi în timpul rugăciunii. Voi vă rugați, toată adunarea se roagă și eu cred că Dumnezeu va coborî și va răspunde la rugăciune. În clipa în care simțiți că ați primit ceva, că Dumnezeu v-a răspuns la rugăciune, faceți legământul acesta și spuneți: „Doamne, am procedat greșit, dar n-am să mai fac niciodată aceasta. Îmi ridic mâna spre Tine și îți promit că nu o voi mai face.” Dumnezeu vă va lua pe baza cuvântului vostru. Credeți numai și totul se va împlini. Ridicați mâinile și mulțumiți-I: „Doamne, ai auzit juruința mea. Eu știu că este Cuvântul Tău și că

ai promis că vei răspunde, iar eu știu că Tu nu poți greși.”

Tată ceresc, ca robi ai Tăi, noi stăm aici cu grupul acesta care a venit în față. Ei au nevoie de binecuvântările și îndurarea Ta. Tată, ei sunt răsplata pentru mesajul luminii de seară. Mulți dintre ei și-au adus mărturia. Unii sunt disperați și în nevoi. O, Doamne, Te rog în Numele lui Isus să nu-l respingi pe niciunul dintre ei, pentru că Tu ești credincios Cuvântului Tău.

Doamne, eu îți amintesc de Cuvântul Tău, așa cum au făcut-o Petru și ucenicii Tăi, când s-au rugat în Fapte 4 și au spus: „Doamne, ce-î cu răzvrătirea neamurilor și cu gândurile rele ale popoarelor? Adu-Ți aminte de Cuvântul Tău, Te rugăm.”

Tată, noi stăm înaintea Ta pe baza Cuvântului Tău, fiindcă ai spus: *„Cine crede în Mine, are viața veșnică și cine vine la Mine, nu-l voi scoate afară. Cine ascultă cuvintele Mele și pe Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.”* (Ioan 5.24, 6.37).

O, aduceți-vă problemele și cererile înaintea lui Dumnezeu și El vă va răspunde. La El este multă iertare. *„Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.”* (Proverbe 28.13). Noi ne mărturisim păcatele, greșelile noastre. Eu recunosc greșelile poporului și tot ce am făcut greșit, și mă rog pentru îndurare. Mă rog pentru vindecare; mă rog pentru har. Te rog să reverși Duhul Tău cel Sfânt, Doamne, peste acești oameni care stau în așteptare, pentru ca viața lor să fie formată după chipul Fiului lui Dumnezeu, pentru ca Duhul care L-a făcut viu să vină în trupurile lor și să-î facă fii și fiice de Dumnezeu. Îngăduie aceasta, Doamne!

Noi credem că Tu ești prezent și Te vei ține de Cuvânt; credem că vei binecuvânta toate încercările noastre, din pricina Cuvântului Tău. Trimite binecuvântarea Ta peste acest popor, fiindcă am așteptat prezența Ta și cercetează-î în Numele lui Isus, în timp ce stau la altar.

Ați crezut și ați primit? Ridicați mâinile spre Dumnezeu!

Să se ridice întreaga adunare, toți cei care vor să-î promită ceva lui Dumnezeu. Spuneți: „Eu cred și accept totul!”

Ridicați mâinile împreună, dați-I slavă lui Dumnezeu și totul va trece. Slavă lui Dumnezeu! Îți mulțumim, Doamne Isuse, pentru bunătatea Ta și pentru tot ce ai făcut pentru noi. Îți mulțumim și Îți dăm slavă, Tată, prin Isus Hristos. Amin. - **Amin** -